

เรียง ความ

เนื่องในงาน

ฉลองรัชธรรมนพ

พ.ศ. ๒๔๘๓

ฉบับที่ได้รับรางวัล

สำหรับประเภท

มัธยมศึกษา และเตรียมอุดม

8955914/4

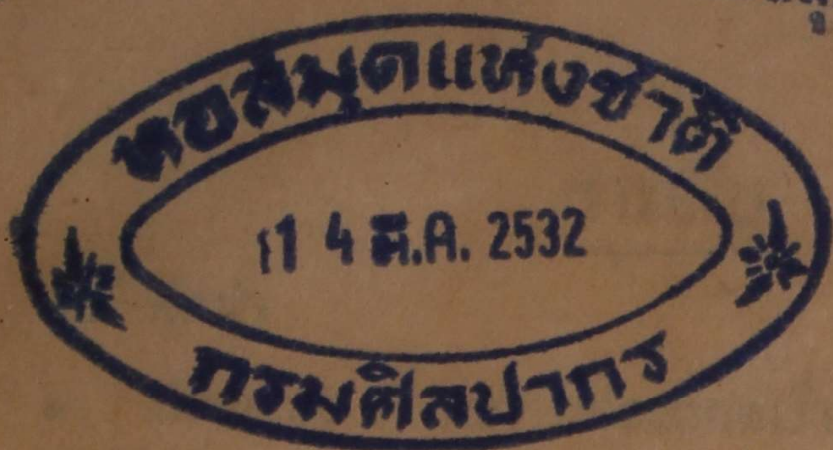
8823

8823

กับ

อุดมศึกษา

ของ กรมโฆษณา

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี

เรียงความ

เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ

ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓

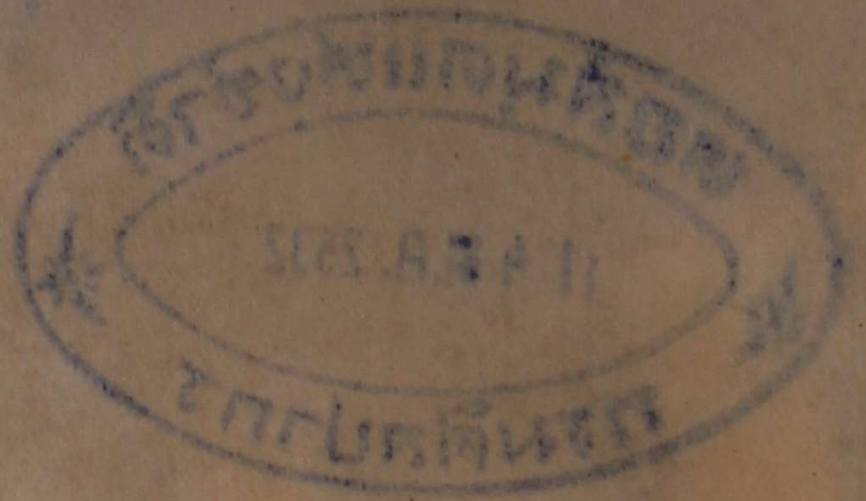
ฉบับที่ได้ รับรางวัล

ของ

กรมโฆษณาการ

อุทิศให้หอสมุดแห่งชาติ

นายอาภา ภรรยา

หอสมุดแห่งชาติ

เลขที่ 895.914

เลขที่ 5823

เลขที่ 895.914

เลขที่ 5823

เลขที่ 5823

เลขที่ 5823

เลขที่ 5823

เลขที่ 5823

สารบัญ

๑. คำนำ หน้า ๓
๒. ประกาศ เรื่องการประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม กับ สำหรับชั้นอุดมศึกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓
๓. ประกาศ เรื่องการประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๐
๔. ประกาศ เรื่องเตือนให้ส่งประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๒
๕. ประกาศ เรื่องตั้งกรรมการตรวจพิจารณาประกวดเรียงความ เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๓
๖. ประกาศ เรื่องผลการพิจารณาตัดสินประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ,, ๓๖

๗. หนังสือประธานกรรมการตรวจพิจารณาคดี
 ดินถาวรประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลอง
 รัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๔๘๓ แจกผล
 ของการตรวจพิจารณาคดีดินเรียงความ , ๓๘
๘. เรียงความ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและ
 เตรียมอุดม เรื่อง “ รัฐนิยมดังเดิม
 หารยธรรมของชาติไทยอย่างไร ? ” ฉบับ
 ได้รับรางวัล , ๒๔
๙. เรียงความ สำหรับชั้นอุดมศึกษา เรื่อง
 “ รัฐบาติในระบอบรัฐธรรมนูญ ได้ดังเดิม
 การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ” ฉบับ
 ได้รับรางวัล , ๔๘

คำนำ

เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ อันเป็นการฉลองรอบวาระที่ ๘ กรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียงความสำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา โดยกำหนดหัวข้อเรื่องตามลำดับว่า “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่างไร ? ” กับ “ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ” พร้อมกับกำหนดอัตรารางวัลสำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมไว้เป็นจำนวนเงิน ๑๐๐ บาท และสำหรับชั้นอุดมศึกษาเป็นจำนวนเงิน ๓๐๐ บาท นั้น

ปรากฏผลจากการพิจารณาตัดสินของกรรมการตรวจพิจารณาตัดสินเรียงความว่า นางสาวบุญเจือ มิ่งขวัญ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี เป็นผู้ได้รับรางวัลสำหรับเรียงความประเภทมัธยมศึกษาและ

เตรียมอุดม และนายดมบุญ ณ เชียงใหม่ นักศึกษา
ชั้นปริญญาตรีปีที่ ๓ แห่งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์
และการเมือง เป็นผู้ได้รับรางวัลสำหรับเรียงความ
ประเภทอุดมศึกษา.

กรมโฆษณาการจึงได้จัดพิมพ์เรียงความจำนวนที่
ได้รับรางวัลทั้ง ๒ ฉบับ^{๕๕}ขึ้นเผยแพร่เป็นอนุสรณ์ใน
งานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓
หวังว่า หนังสือเล่มนี้จะอำนวยประโยชน์แก่ผู้ได้รับ
และได้อ่านตามสมควร.

กรมโฆษณาการ

๘ ธันวาคม ๒๔๘๓

ประกาศ

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา
ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่ กรมโฆษณา การได้จัดให้มีการประกวด
เรียงความสำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับ
สำหรับชั้นอุดมศึกษา เริ่มแต่ พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็น
ต้นมาทุกปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ได้มีการพิจารณา
ตรวจค้นความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ เท่า
ที่รัฐบาลได้จัดทำไปแล้ว เพื่อนำมาซึ่งความพากเพียร
ใจในส่วรวม และเป็นการกระตุ้นเตือนพี่น้องร่วมชาติ
ให้บังเกิดความนิยมเลื่อมใสในระบอบรัฐธรรมนูญยิ่ง
ขึ้นพร้อมกับความกะตือรือร้นในอันที่จะร่วมมือกับ
รัฐบาลในการสร้างประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองตาม
หลัก ๖ ประการ อันเป็นวัตถุประสงค์แห่งการสถา-
ปนาระบอบรัฐธรรมนูญขึ้นในประเทศเรา และ

ปรากฏว่าได้มีนักเรียนและนักศึกษานิยมส่งเรียงความ
เข้าประกวดเป็นจำนวนมากทุกปีมา ฉะนั้นในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญปีนี้ กรมโฆษณาการจึงได้ตกลง
จัดให้มีการประกวดเรียงความสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษาอีกเช่นเดียวกับ
ปีที่แล้ว โดยกำหนดระเบียบการประกวดไว้ดัง
ต่อไปนี้

๑. การประกวดเรียงความนี้ ให้เรียกว่า “การ
ประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม กับสำหรับ
ชั้นอุดมศึกษา” ประจําพุทธศักราช ๒๔๘๓ ”

๒. ให้ยกเลิกประกาศเรื่องการประกวดเรียงความ
เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญสำหรับชั้นมัธยมศึกษา
และเตรียมอุดม กับสำหรับชั้นอุดมศึกษา ประจํา
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของกรมโฆษณาการ ลงวันที่ ๑๘
สิงหาคม ๒๔๘๒ และให้ใช้ประกาศฉบับนี้แทน

๓. การประกวดแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ก) ประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม

ข) ประเภทอุดมศึกษา

๔. การประกวดทั้ง ๒ ประเภท เปิดโอกาสให้นักเรียนและนักศึกษาทั่วไปในประเภทนั้นๆ ผู้มีสัญชาติไทยและกำลังเข้าเรียนศึกษาอยู่เข้าประกวดได้ โดยมีหนังสือรับรองของหัวหน้าศึกษาด้านนั้นๆ หรือผู้แทน แสดงว่า

ก) ในวันยื่นเรียงความเข้าประกวด ผู้เข้าประกวดได้เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่กำลังเข้าเรียนศึกษาอยู่ในสถานศึกษานั้นจริง

ข) ผู้เข้าประกวดได้แต่งเรียงความนั้นด้วยตนเอง

หนังสือรับรองดังกล่าวนี้ ผู้เข้าประกวดต้องกติดส่งมายังกรมโฆษณาการพร้อมกับเรื่องเรียงความที่แต่งเข้าประกวด

๕. กรมโฆษณาการจะได้ตั้งกรรมการชั้นคณะหนึ่ง เพื่อตรวจพิจารณาตัดสินว่า เรียงความที่ส่งเข้า

ประกวดฉบับใดดีเยี่ยมสมควรที่ผู้แต่งจะได้รับรางวัล
และเพื่อกรมโฆษณาการจะได้พิมพ์ขึ้นแจกจ่ายให้แพร่
หลายเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช
๒๔๘๓ ดิถีดิถีของเรียงความที่ส่งเข้าประกวดทุก
ฉบับเป็นของกรมโฆษณาการ

๖. คำตัดสินของคณะกรรมการดังกล่าวแล้วเป็น
อันเด็ดขาด จะอุทธรณ์ต่อไปไม่ได้

อนึ่ง คณะกรรมการดังกล่าวไว้ซึ่งดิถีที่จะกำหนด
การจ่ายรางวัลเงิน โดยลดลงต่ำกว่าอัตราที่วางไว้
หรืองดเว้นการจ่ายรางวัลเงิน เนื่องจากเรียงความ
ที่ส่งเข้าประกวด ไม่อยู่ในขนาดดีเยี่ยม หรือไม่
อยู่ในขนาดที่พึงได้รับรางวัล

๗. รางวัลที่จะให้นั้นกำหนดอัตราดังนี้

ก) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
เงิน ๑๐๐ บาท

ข) สำหรับชั้นอุดมศึกษา เงิน ๓๐๐ บาท
รางวัลดังกล่าวนี้ กรมโฆษณาการจะได้เชิญ

ผู้ที่ชนะการประกวดไปรับในระหว่างงานฉลองรัฐ
ธรรมนูญ ในวันและเวลาตามที่จะได้กำหนดนัดให้
ทราบ

นอกจากรางวัลเงินแล้ว กรม โฆษณาการจะจัด
สมุดเอกสารต่าง ๆ ของกรมหนึ่งชุด ให้เป็นรางวัล
ตอบแทนความอุตสาหะแก่ผู้ตั้งเรียงความเข้าประกวด
ทุกคนที่คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นสมควร

๘. สำหรับ การ ประกวดเรียงความเนื่องในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๓ นี้ กรม
โฆษณาการกำหนดหัวข้อเรื่อง ดังต่อไปนี้

ก) สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
เรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
อย่างไร? ”

ข) สำหรับชั้นอุดมศึกษา
เรื่อง “ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร? ”

ค) สำหรับชั้นประถมศึกษา
เรื่อง “ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร? ”

กำหนดความเรียงไม่เกิน ๑๕ หน้ากระดาษฟุตส์-
 เก๊ป หรือกระดาษพิมพ์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและ
 เตรียมอุดม และไม่เกิน ๒๕ หน้ากระดาษฟุตส์เก๊ป
 หรือกระดาษพิมพ์สำหรับชั้นอุดมศึกษา ความเรียงนั้น
 จะเป็นตัวพิมพ์ ตีหรือเขียนด้วยหมึกให้อ่านได้ง่ายชัด
 เจนก็ได้ โดยเขียนหรือพิมพ์เว้นบรรทัด และให้เขียน
 หรือพิมพ์ลงในด้านหน้าเพียงด้านเดียว

ผู้ส่งเรียงความเข้าประกวดทุกคนจะต้องแจ้งนาม-
 จริง นามสกุล อายุ ตำบลที่อยู่ สถานที่ศึกษา และ
 ชั้นของการศึกษามาโดยชัดแจ้ง ทั้ง เพื่อความสะดวก
 ในการติดต่อ

๘. ให้ผู้เข้าประกวดทั้ง ๒ ประเภท ส่งประกวด
 เรียงความตามหัวข้อเรื่องประจำประเภทของตนให้ถึง
 เดชานุการกรมโฆษณาการภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
 ศกนี้

ผู้ที่ส่งทางไปรษณีย์ให้ลงทะเบียนด้วย ส่วนผู้
 ที่จะมาส่งด้วยตนเองที่กรมโฆษณาการนั้น เจ้าหน้าที่

จะได้ออกไปรับให้

๑๐. เรียงความฉบับใดซึ่งผู้ส่งเข้าประกวดมิได้
ปฏิบัติตามระเบียบการแห่งประกาศฉบับนี้ กรม
โฆษณาการจะไม่รับไว้พิจารณา

กรมโฆษณาการ

๕ กันยายน ๒๔๘๓

ประกาศ

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงาน
ฉลองรัฐธรรมนูญประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓

ด้วยกรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับสำหรับนักศึกษาชั้น
อุดมศึกษา ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓ ในหัวข้อ
เรื่องดังต่อไปนี้

ก. สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
เรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่าง
ไร ? ” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท

ข. สำหรับชั้นอุดมศึกษา
เรื่อง “ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท
ผู้ที่ส่งเรียงความเข้าประกวดได้ต้องเป็นผู้ที่มี
สัญชาติไทยและกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่โดยมีหนังสือ
รับรองของหัวหน้าสถานศึกษานั้นๆ หรือผู้แทน กำ-

หนดความเรียงไม่เกิน ๑๕ หน้ากระดาษฟูล์ดเก็บ หรือ
 กระดาษพิมพ์สำหรับชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม
 และไม่เกิน ๒๕ หน้ากระดาษฟูล์ดเก็บ หรือกระดาษ
 พิมพ์สำหรับชั้นอุดมศึกษาและให้ส่งถึงเดชานการกรม
 โฆษณาการภายในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ค.ศ. ๒๕๒๓
 ส่งทางไปรษณีย์ให้ถึงทะเบียนด้วย ส่วนผู้ที่มาส่ง
 ด้วยตนเองที่กรมโฆษณาการ นั้น เจ้าหน้าที่จะออก
 ใบรับให้

รายการละเอียดนอกจากนี้ จะขอทราบได้ที่เดชา-
 นการกรม โฆษณาการ ในเวลาทำงาน

กรมโฆษณาการ

๑๔ กันยายน ๒๕๒๓

ประกาศ

เรื่อง เตือนให้ส่งประกวดเรียงความ
เนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญประจำ

พุทธศักราช ๒๔๘๓

ด้วยการประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐ-
ธรรมนูญสำหรับชั้นอุดมศึกษา เรื่อง “รัฐบาลใน
ระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย
อย่างไร ? ” มีรางวัลเงิน ๓๐๐ บาท และสำหรับนัก
เรียนชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมเรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริม
อารยธรรมของชาติไทยอย่างไร ? ” มีรางวัล
เงิน ๓๐๐ บาทนั้น กำหนดการรับประกวดจะสิ้นสุด
ลงในวันที่ ๒๐ เดือนนี้แล้ว จึงขอประกาศให้นักเรียน
และนักศึกษาผู้ต้องการส่งเรื่องเข้าประกวดรีบส่งเสีย
โดยเร็วด้วย

กรมโฆษณาการ

๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๓

ประกาศ

เรื่อง ตั้งกรรมการตรวจพิจารณาประกวด
เรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่กรมโฆษณาการได้จัดให้มีการประกวดเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ขึ้น ๒ ประเภท คือ

๑ ประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม หัวข้อ
เรียงความที่กำหนดคือ “รัฐธรรมนูญส่งเสริมอารยธรรม
ของชาติไทยอย่างไร?”

๒ ประเภทอุดมศึกษา หัวข้อเรียงความที่กำหนด
คือ “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการ
อาชีพของชาวไทยอย่างไร?” และกำหนดหมดเขต
รับเรียงความเข้าประกวดแต่วันที่ ๒๐ เดือนนี้ เดือนนี้

บัดนี้ บปรากฏผลว่ามีผู้ส่งเรียงความเข้าประกวด
รวมทั้งสิ้น ๔๒๔ ราย คือ สำหรับประเภทมัธยม
ศึกษาและเตรียมอุดม ๓๗๗ รายและสำหรับประเภท
อุดมศึกษา ๔๗ ราย

การพิจารณาตัดสินเรียงความทั้งต้องประเภทจะ
ได้เริ่ม ณ วันที่ ๒๕ เดือน โดยกรมโฆษณาการ
ได้รับอนุมัติให้แต่งตั้งกรรมการตรวจพิจารณาตัดสิน
เรียงความทั้งต้องประเภทที่กล่าวแล้ว ดังมีรายนาม
ต่อไปนี้

๑ นายเดือน บุนนาค ^๕เลขาธิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกา ^๙เป็นประธานกรรมการ

๒ หลวงสิทธิสยามการ ^๕ปลัดกระทรวงการต่าง
ประเทศ ^๙เป็นกรรมการ

๓ พระยาอนุমানราชชน ^๕ผู้ช่วยอธิบดีกรม
ศิลปากร ^๙เป็นกรรมการ

๔ นายไพโรจน์ ชัยนาม ^๕ผู้ช่วยอธิบดีกรมโฆษณา
การ ^๙เป็นกรรมการ

๕ นายสัญญา ชรรณศักดิ์ ^๕ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาล
ฎีกา ^๙เป็นกรรมการ

๖ นายเชื้อ พิทักษากร ^๕หัวหน้ากองกลาง กรม
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ^๙เป็นกรรมการ

๗ ว่าที่นายพันตรี ชุนวิศุทธจรรยา เป็นกรรมการ

๘ นายดมประสงค์ หงส์นันท์ เดชานุการกรม
โฆษณาการ เป็นกรรมการ

๙ นายวิจิตร ดุสิตานนท์ ผู้ช่วยเดชาธิการมหา
วิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง ฝ่ายปกครอง
เป็นกรรมการ

๑๐ พระราชธรรมนิเทศ เป็นกรรมการ

นายจินดา พันชุมจินดา เป็นเดชานุการคณะกรรมการ
การดำหรัับประกวดเรียงความประเภทอุดมศึกษา

นายบุญชู ฌด้าปาง เป็นเดชานุการคณะกรรมการ
การดำหรัับ ประกวดเรียงความ ประเภทมัธยม ศึกษาและ
เตรียมอุดม

กรมโฆษณาการ

๒๓ พฤศจิกายน ๒๔๙๓

ประกาศ

เรื่อง ผลการพิจารณาตัดสินประกวด
เรียงความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
พุทธศักราช ๒๔๘๓

ตามที่กรม โฆษณาการ ได้ จัด ให้ มีการ ประกวด
เรียงความในประเภทมัธยมศึกษาและเตรียมอุดมกับ
ประเภทอุดมศึกษาเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญ
ประจำปี พุทธศักราช ๒๔๘๓ และได้ตั้งกรรมการ
ขึ้นพิจารณาตัดสินแล้วนั้น บัดนี้กรรมการคณะนี้ได้
พิจารณาตัดสินเรียงความทั้ง ๒ ประเภทที่กล่าวแล้ว
ปรากฏผลดังต่อไปนี้

๑. ประกวดเรียงความประเภทมัธยมศึกษาและ
เตรียมอุดม ตามหัวข้อเรียงความเรื่อง “รัฐนิยม
ส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทยอย่างไร?” รางวัล
เงิน ๓๐๐ บาทได้แก่ นางสาว บุญเจือ มิ่งขวัญ อายุ
๑๗ ปี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี
หมายเหตุขประจำตัวที่ ๑๓๘

๒. ประกวดเรียงความประเภทอุดมศึกษาตามหัวข้อเรียงความเรื่อง “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยอย่างไร?” รางวัลเงิน ๓๐๐ บาท ได้แก่ นายดัมบุญ ณ เชียงใหม่ อายุ ๓๐ ปี นักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ ๓ แห่งมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง หมายเหตุ ประจำตัวที่ ๑๓

ฉะนั้น ขอเชิญผู้ได้รับรางวัลดังกล่าวแล้วมาพบเดชาอนุการกรมโฆษณาการ ณ กรมโฆษณาการ ภายในวันที่ ๗ ธันวาคม ศกนี้ ในเวดาราชาการ เพื่อรับทราบการนัดหมายอันเกี่ยวกับการรับรางวัลต่อไป

กรมโฆษณาการ

๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๓

ที่ ๒๒๑๗/๒๔๘๓

คณะกรรมการกฤษฎีกา

๒ ธันวาคม ๒๔๘๓

เรื่อง การประกวดเรียงความเนื่องในงานฉลอง
รัฐธรรมนูญ ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๓

จาก ประธานกรรมการ ฯ

ถึง อธิบดีกรมโฆษณาการ

ตามที่กรมโฆษณาการได้ตั้งให้ข้าพเจ้าพร้อมด้วย
ข้าราชการอีก ๘ ท่าน คือ หาดวงสิทธิ์ดัยามการ,
พระยาอนุমানราชชน, นายไพโรจน์ ชัยนาม, นาย
ดิญญา ชรรณศักดิ์, นายเชื้อ พัทธกษากร, ว่าที่
นายพันตรี ชูวิศุทธจรยา, นายส้มประสงค์
หงส์นันท์, นายวิจิตร ดุสิตานนท์, และพระราช-
ธรรมนิเทศ เป็นกรรมการตรวจพิจารณาตัดสินเรียง
ความเนื่องในงานฉลองรัฐธรรมนูญสำหรับชั้นมัธยม
ศึกษาและเตรียมอุดมกับสำหรับชั้นอุดมศึกษา ความ
แจ้งอยู่ในหนังสือของท่านที่ ๘๘๑๔/๒๔๘๓ ลง
วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ค.ศ. นี้ แลวัน

บัดนี้คณะกรรมการได้ประชุมตรวจพิจารณาเรียง
ความที่ส่งเข้าประกวดเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอเสนอผล
ของการตรวจพิจารณาตัดสินมา ดังต่อไปนี้

การประกวดเรียงความ คราวนี้ แบ่งออกเป็นสอง
ประเภท คือ ก. ประเภทชั้นอุดมศึกษาและ ข.
ประเภทชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม มีจำนวนผู้
ส่งเรียงความเข้าประกวดในประเภทแรก ๔๗ ราย
และในประเภทหลัง ๓๗๗ ราย รวมทั้งสิ้นเป็นเรียง
ความที่ส่งเข้าประกวด ๔๒๔ ราย

ในการตรวจพิจารณาตัดสินเรียงความทั้งสองประ
เภทดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการได้ตรวจคัดเลือก
เป็นสองชั้นเหมือนกับที่เคยปฏิบัติมาแล้วแต่ปีก่อน ๆ
กล่าวคือ กรรมการแต่ละคนรับมอบเรียงความที่ส่ง
เข้าประกวดนั้นตามหมายเลขที่กรมโฆษณาการได้จัด
ขึ้น เมื่อเห็นว่าเรื่องใดดีเป็นพิเศษสำหรับกรรมการคน
หนึ่ง ๆ แล้ว ก็คัดเรื่องที่ดีเยี่ยมเหล่านั้นมาพิจารณา
ตัดสินพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง คงปรากฏผลดังนี้

๑. ประเภทชั้นอุดมศึกษา มีเรียงความซึ่งผู้^๕ตั้งเข้า
ประกวดมีได้ปฏิบัติตามระเบียบการของกรมโฆษณา
การ ๑ ราย คณะกรรมการได้พิจารณาและลงมติ
ว่าไม่สมควรรับเรียงความที่ผู้^๕สมัครเรียบเรียงไว้พิจารณา
คงเหลือเรียงความที่คณะกรรมการรับไว้พิจารณา
ต่อไป ๔๖ ราย ผลของการตรวจพิจารณาตัดสิน
ปรากฏว่า เรียงความฉบับหมายเลขที่ ๑๓ เป็นฉบับ
ที่ดีที่สุด ควรได้รับเงินรางวัล ๓๐๐ บาทเต็มจำนวน
ฉบับหมายเลขที่ ๑๒ เป็นฉบับที่อยู่ในระดับดีเป็นที่ ๒
๒. ประเภทชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม มีผู้^๕
ตั้งเรียงความเข้าประกวดมีได้ปฏิบัติตามระเบียบการ
ประกวด ๒๒ ราย คณะกรรมการจึงไม่รับเรียงความ
เหล่านี้ไว้พิจารณา คงเหลือเรียงความที่คณะกรรมการ
รับไว้พิจารณาต่อไป ๓๕๕ ราย ผลของการ
พิจารณาตัดสินปรากฏว่า เรียงความฉบับหมายเลข
ที่ ๑๓๘ เป็นเรียงความฉบับที่ดีที่สุด ควรได้รับเงิน
รางวัล ๓๐๐ บาทเต็มจำนวน ฉบับหมายเลขที่ ๔๑๗

เป็นฉบับที่อยู่ในระดับดีเป็นที่ ๒

อนึ่งขอเรียนว่า สำหรับเรียงความฉบับที่อยู่ใน
ระดับดีเป็นที่ ๒ ทั้งประเภทอุดมศึกษากับประเภทมัธยม
ศึกษาและเตรียมอุดมตามทักดำนี คณะกรรมการ
ได้ปรึกษาเห็นพ้องกันว่ากรม โฆษณาการ น่าจะจัด
รางวัลพิเศษให้แก่ผู้ที่ชนะการประกวดเรียงความ
เป็นที่ ๒ ทั้งสองประเภทด้วยตามสมควรเพื่อเป็นบำ
เหน็จความอุตสาหะพากเพียรที่ได้บำเพ็ญมาแล้วเป็น
อย่างดี

รายละเอียดแห่งการพิจารณาตัดสินเรียงความทั้ง
สองประเภทนี้ ข้าพเจ้าได้มอบไว้แก่เดชานุการซึ่ง
เป็นข้าราชการประจำกรมโฆษณาการแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) เดือน บุญนาค
(นายเดือน บุญนาค)

เรียงความชั้นมัธยมศึกษาและเตรียมอุดม

เรื่อง “รัฐธรรมนูญส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
อย่างไร ?”

ฉบับที่ได้รับรางวัลที่ ๑ ของ กรมโฆษณาการ

นางสาวบุญเจือ มั่งขวัญ

นักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๖ โรงเรียนศึกษานารี

ผู้แต่งเรียงความ

เรียงความ

เรื่อง “ รัฐนิยมส่งเสริมอารยธรรมของชาติไทย
อย่างไร ? ”

ประเทศชาติและประชาชนพลเมืองจะได้รับความ
ร่มเย็นเป็นสุขได้ก็ โดยอาศัยการปกครองดูแลของรัฐ
บาล รัฐบาลจะปกครองประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรือง
และดำรงความเป็นเอกราชอยู่ได้นั้นจำต้องอาศัยความ
พร้อมเพรียงร่วมใจร่วมกำลังกัน เป็นเอกฉันท์จาก
ราษฎรช่วยกันบริหารงานให้สำเร็จผลถูกต้องไปด้วยดี
ฉะนั้นหลักอันสำคัญยิ่งของประเทศชาติก็คือการปกครอง
แต่การปกครองจะดำเนินไปได้ โดยสะดวกเรียบร้อยก็
ด้วยความสามัคคีระหว่างผู้ปกครองประเทศคือ รัฐ-
บาลกับผู้อยู่ในการปกครองบังคับบัญชาคือพลเมือง
ของชาติมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างสนิทแน่น ฉะนั้น
การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณา-
ญาสิทธิราชย์ (พระมหากษัตริย์ทรงมีอำนาจเหนือ
กฎหมาย) มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย

มีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศจึงได้
 อปตชนเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

การปกครองระบอบประชาธิปไตยภายใต้รัฐ-
 ธรรมนูญนี้ อำนวยความร่วมมือเป็นสุขแก่ปวงชนชาว
 ไทยให้ได้รับสิทธิในทางเสรีภาพ สัมภาพ ภราดร
 ภาพในส่วนตัวโดยเสมอหน้ากัน ได้มีสิทธิรู้เห็นและ
 ดำเนินการปกครองประเทศร่วมกับรัฐบาลฉันท์พี่น้อง
 กัน ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพเท่ากันตามกฎหมาย ไม่มี
 การแบ่งชั้นวรรณะกันตั้งแต่เกิดก่อนอีกต่อไป จึงเป็น
 เหตุให้ชาวไทยทั้งหลายตื่นตัวตื่นใจและคำนึงถึงความ
 ก้าวหน้าของประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของตน ด้วย
 ความปลื้มปิติและพากเพียรใจ และรู้ดีกระตือรือร้น
 บุญคุณอันใหญ่หลวงของคณะราษฎรผู้จัดการเปลี่ยนแปลง
 การปกครองประเทศให้เจริญรุ่งเรืองขึ้น อยู่
 ทุกขณะโดยทั่วกัน

การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบราชา
 ธิปไตย มาเป็นประชาธิปไตยซึ่งมีรัฐธรรมนูญเป็น

หลักสำคัญนั้น นับเป็นอุดมฤกษ์ของความรุ่งเรือง อัน
จะนำชาติไทยไปสู่ความเจริญและอารยธรรมทัดเทียม
ประเทศมหาอำนาจ อันได้รับความยกย่องว่าเป็น
อารยประเทศ

นับแต่วัน^๕ที่เริ่มเปลี่ยนแปลงการปกครองมา จน
ถึงทุกวันนี้^๕ ซึ่งเป็นเวลาเพียง ๘ ปีเศษชาวไทยเรา
ทั้งปวงก็ได้ประดู่ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว
มาก มีอาทิเช่น การป้องกันชาติด้วยการดัดมอาวุธ
ยุทธภัณฑ์และเหล่านักรบผู้กล้าหาญไว้เป็นจำนวน
มากมาย เพื่อเตรียมพร้อมที่จะป้องกันความเป็น
เอกราชของชาติไว้ให้มั่นคง ส่วนทางกิจการบ้าน
เมืองเดารัฐบาลของเราก็มิได้นิ่งนอนใจปลดปล่อยภาระ
เดยเสีย ได้พยายามเปลี่ยนแปลงและทะนุบำรุงให้
ดียิ่งขึ้นโดยเต็มความสามารถ เราจะได้เห็นว่า
เดยวัน^๕พี่น้องชาวไทยทั้งหลายได้รับความสะดวกสบาย
ในกิจการต่าง ๆ และดำรงชีพด้วยความผาสุก^๕ขึ้นกว่า
เดิมเพียงไร การคมนาคมและการศึกษาภายใน

ประเทศก็เริ่มขยายตัวยิ่งขึ้น การทำมาหากินก็
 ดมบูรณ์ ไม่อืดอาดขาดแคลน ทั้งนี้ก็เพราะรัฐบาลไทย
 พยายาม ช่วยเหลือ ดันับสนุนชาวไทยทุกคนให้ได้รับ
 ความร่มเย็นเป็นสุขเสมอกัน

การที่ ประเทศไทย เจริญรวดเร็ว มาได้ถึงเพียงนี้
 ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า ชาวไทยทั้งหลายได้
 ร่วม การปฏิบัติงานของประเทศชาติให้สำเร็จผลอัน
 ดีงามด้วยความ พร้อมเพรียงเพื่อปรารถนาจะสร้าง
 ชาติไทยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นเป็นลำดับ การที่พวกพี่น้อง
 ร่วมชาติของเราทั้งหลาย ล้อตล่ำห้อยอมสละกำลังกาย
 และกำลัง ความคิด ร่วมกับ รัฐบาล ทะนุบำรุง ประเทศ
 ชาติให้วัฒนาถาวร มาได้ถึงเพียงนี้แล้วนั้น โปรด
 อย่าเพ้อคิดเลยว่า ประเทศชาติเราเจริญเพียงพอแล้ว
 ขอให้พี่น้องชาวไทยผู้เป็นหน่วยสำคัญของชาติจงพร้อม
 ใจพร้อมกำลังพยายามสร้างชาติของเราให้เจริญและ
 แผ่เกียรติยศให้กว้างใหญ่ไพศาลยิ่งขึ้นต่อไปเถิด

หลักสำคัญในการสร้างชาติมีอยู่ว่า ชาวไทยทุกคน จะต้องสร้างตนของตนให้เจริญรุ่งเรืองเสียก่อน แล้ว การสร้างชาติก็จะเกิดขึ้นเองในภายหลัง ประเทศใด ชาติใดก็ดี ที่จะก้าวหน้าเป็นมหาประเทศได้นั้น จำ ต้องประกอบด้วยพลเมืองของชาติเป็นผู้มีอารยธรรม ดี อันเป็นปัจจัยสำคัญทำให้ประเทศชาติมีสภาพเป็น อารยประเทศได้ ฉะนั้นปวงชนชาวไทยทั้งหลายจึง ต้องควร อย่างยิ่งที่จะกระทำตนให้เป็นผู้เปี่ยมด้วยศีล ธรรมอันดีซึ่งเป็นสมุฏฐานให้เกิดอารยธรรมขึ้นใน จิตต์ใจ

รัฐบาลไทยขณะนี้มีความประสงค์อย่าง แรงกล้าที่จะเชิดชูเกียรติแห่งประเทศชาติไทยให้เป็นที่ นิยมยกย่องแก่นานาประเทศ และเพื่อความเจริญ ของชาติให้วัฒนา ยิ่ง ๆ ขึ้นไปคู่กับความถาวรที่ชนชาติ ไทยได้กระทำสำเร็จมาแล้ว แต่การสร้างความถาวร กับวัฒนาให้บังเกิดขึ้นนั้น วิธีการปฏิบัติไม่เหมือนกัน เพราะการสร้างความถาวรนั้นอาศัยกฎหมายบังคับได้

แต่การสร้างความวัฒมนั้นไม่สะดวกในการที่จะใช้
 บังคับกันด้วยกฎหมาย รัฐบาตเห็นความจำเป็น
 ในเรื่องนี้ จึงดำริและจัดตั้งระเบียบการอันหนึ่งขึ้น
 เพื่อให้เป็นแนวทางแห่งความเจริญสำหรับทวยราษฎร์
 ชาวไทยทั้งปวงจะได้ยึดถือเป็นประเพณีสืบไปเรียกว่า
 “รัฐนิยม” รัฐนิยมนี้มีลักษณะคล้ายกับพระราชนิยม
 ในสมัยก่อน ต่างกันแต่ว่าพระราชนิยมเป็นมติของ
 พระมหากษัตริย์เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น ผู้หนึ่งผู้ใด
 มิได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วยเลย ส่วนรัฐนิยมนั้นเป็นมติ
 ของรัฐซึ่งตั้งขึ้นโดยอนุโลมตามมติของมหาชนให้เป็น
 ประเพณีประจำชาติ และรัฐบาลได้ยึดถือเอาแนว
 อันนี้ไว้เป็นแนวทางบริหารกิจการของประเทศ ให้
 สอดคล้องต้องกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความนิยม
 ของมหาชน ด้วยเหตุนี้เอง รัฐบาลจึงได้ประกาศ
 รัฐนิยมฉบับที่หนึ่งขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๒ เรื่องการใช้ชื่อประเทศประชาชนและ
 สัญชาติเป็นไทย ด้วยรัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะ

ปฏิบัติตามความนิยมของมหาชนที่มีความพอใจและ
นิยมเรียกประเทศเราว่า “ไทย” มาแต่ดั้งเดิมแล้ว
แท้จริงประเทศเรามีได้มีนามว่า “สยาม” มาตั้งแต่
ก่อร่างสร้างตนขึ้นเป็นประเทศเลย แต่เนื่องด้วยชน
ต่างชาติเรียกประเทศเราว่า “สยาม” จึงทำให้นาม
ประเทศเราเปลี่ยนแปลงไปจากความเป็นจริง ใน
สมัยปัจจุบันนี้คณะรัฐบาลไทยได้สังเกตเห็นความก้ำว
หน้าของประเทศชาติอันจะรุ่งเรืองยิ่งขึ้นในอนาคตกาล
จึงดำริเห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะดำเนินรอย
เดิมเรียกชื่อประเทศของเราอันเจริญแล้วว่า “สยาม”
ซึ่งมีความหมายไม่ต้องด้วยความนิยมของทวยราษฎร์
ชาวไทยทั้งปวง และเป็นการไม่สมควรเกียรติของประเทศ
ชาติที่ร่ำรวยของชาวไทยเลย

ฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ประกาศรัฐนิยมให้เรียกนาม
ประเทศประชาชนและสัญชาติว่า “ไทย” เพื่อส่งเสริม
ให้ประชาชนชาวไทยได้เรียกประเทศประชาชน
และสัญชาติว่าไทยต้องตามความนิยมของตน ๆ

การเปลี่ยนแปลงนามประเทศ ประชาชน และ
 สัญชาติ ตามรัฐธรรมนูญฉบับที่หนึ่งยังผลให้ชนชาติไทย
 ทั้งหลายบังเกิดความพากพุมใจ มีกำลังน้ำใจเข้มแข็ง
 ระลึกถึงความเป็นไทยของชาติ ซึ่งบรรพบุรุษผู้กล้า
 หาญได้พิทักษ์รักษาไว้เป็นมรดกตกทอดมา เกิดความ
 สามัคคีปรองดองมีไมตรีจิตต่อกัน และเป็นสาย
 ลัมพันธ์อันสำคัญที่ชาวไทยในต่างประเทศให้
 ระลึกถึงภราดรภาพซึ่งกันและกันยิ่งขึ้น อันเป็น
 เหตุนำมาจากความดีของชาติแก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย
 เมื่อประชาชนพลเมืองมีความสามัคคี รักหมั่น รักคณะ
 มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อกันเป็นอย่างดี ประเทศชาติ
 ก็ย่อมเจริญรุ่งเรืองและเป็นอารยประเทศได้

รัฐบาลเป็นกำลังส่วนใหญ่ที่จะนำปวงชนชาวไทย
 ทั้งหลายก้าวหน้าขึ้นสู่อารยธรรมให้โดยรู้จักว่า ชาติ
 ไทยถึงพร้อมแล้วด้วยอารยธรรม มีพลเมืองเป็น
 อารยชน รัฐบาลจึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ชาวไทย
 ทุกคนรู้จักป้องกันภัยอันจะบังเกิดมีแก่ชาติประเทศอัน

ปิตุภูมิที่รักยิ่งแห่งตน และรักษาไว้ซึ่งความเป็น
 เอกราช จึงได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับที่สองไว้เป็น
 หลักสำคัญสำหรับพี่น้องร่วมชาติทั้งหลายจะได้ยึดไว้
 เป็นแนวปฏิบัติสืบไป ประกาศเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม
 พ.ศ. ๒๔๘๒ เรื่องการป้องกันภัยที่จะบังเกิดแก่ชาติ
 การที่รัฐบาลได้ประกาศรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒ ขึ้นนี้ ก็
 เพื่อปรารถนาจะส่งเสริมใจชาวไทยให้รักระบอบรักษา
 ประเทศและเทอดทูนชาติไทย ซึ่งเป็นที่รักยิ่งของชาว
 ไทยไว้เหนือสิ่งใด ๆ ทั้งสิ้น การป้องกันประเทศ
 ชาติย่อมเป็นหน้าที่โดยตรงของปวงชนชาวไทยทุกคน
 ฉะนั้นชาวไทยจะต้องเป็นผู้คอยพิทักษ์รักษาประเทศ
 ชาติ และไม่ประกอบกิจการใด ๆ โดยไม่คำนึงถึง
 ประโยชน์และความปลอดภัยของชาติ ไม่เผยแพร่
 ความลับของชาติ ไม่เป็นตัวแทนหรือปากเสียงของ
 ชนต่างชาติ ไม่แอบอ้างซื้อขายที่ดินแทนคนต่างชาติ
 โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน การกระทำเหล่านี้เป็น

ภัยอย่างมหันต์แก่ชาติ ผู้ที่ทำการดังนี้ คือ คนทรยศ
ต่อชาติ เห็นแก่ตนเอง ความคิดสั้น เราจะตะเลี่ยมมิได้
เพราะจะเป็นเลี่ยนหนาม ลำคัญอันจะนำมาซึ่งความ
พินาศสู่ชาติไทย ชาวไทยทุกคนต้องร่วมใจกันกำจัด
เลี่ยนทันที

รัฐนิยมฉบับนี้ส่งเสริมความเป็นอารยธรรมให้
เพิ่มพูนแก่ประเทศและประชาชนยิ่งขึ้น สดกับที่
รัฐบาลได้ทะนุบำรุงประเทศชาติให้วัฒนาถาวรมาได้ถึง
เพียงนี้ ไม่ยอมให้ต่างชาติเข้ามาเกี่ยวข้องกับกิจการ
บ้านเมืองของไทย เพราะหากว่าชนต่างชาติล่วงรู้กิจ
การซึ่งเป็นความลับของชาติเราแล้วย่อมเป็นเครื่อง
กีดขวางไม่ให้ประเทศเราเจริญได้ ราชอาณาจักร
ไทยย่อมเป็นสิทธิ์ของพี่น้องชาวไทยทุกคน เหตุนี้
ชาวไทยควรต้องช่วยกันพิทักษ์รักษาดมภ์ค้ำชูไว้ให้
มั่นคงเป็นมรดกตกทอดถึงลูกหลานชั้นหลังสืบไป รัฐ
นิยมฉบับที่ ๒ นี้ย่อมส่งเสริมความมั่นคงของประเทศ
ชาติให้ถาวร ทำให้ประชาชนได้รับความสุขส่วนรวม

และอารยธรรมอันควรจะบังเกิดแก่คนและชาติไทย
 การที่ประเทศไทยได้ป้องกันความพินาศอันจะ
 บังเกิดแก่ชาติแล้ว ยังจำเป็นต้องให้ชาวไทยทั้งหลาย
 ซึ่งอยู่กันคนละหนระแห่งและมีภาษาด้านเดียวแตกต่าง
 กันตามท้องถิ่น ได้รวมรู้ว่าพวกตนมีเชื้อชาติเดียวกัน
 หมดคณะเดียวกัน รัฐบาลจึงได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
 ฉบับที่ ๓ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๒ ว่าด้วย
 การเรียกชื่อชาวไทย ใจความสำคัญของรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้มุ่งหมายจะให้ชาวไทยเรียกชื่อคนไทย ที่เป็น
 ไทยเหนือ ไทยอีสาน ไทยใต้และไทยอิสานว่า ไทย
 ทั้งหมด ให้เลิกเรียกชื่อที่ไม่ต้องด้วยเชื้อชาติและ
 ความนิยมของผู้ถูกเรียกเสียสิ้น ดังนั้นให้พลเมือง
 ที่อยู่ต่างถิ่นต่างตำบลกันในราชอาณาจักรไทย ได้
 ตำนกว่าตนมีเชื้อสายสืบเนื่องมาจากสายโลหิตเดียวกัน
 ก็คือเป็นไทยเหมือนกันหมด มีความสัมพันธ์กัน
 เสมือนพี่น้อง จึงเป็นเหตุให้เกิดความสามัคคีปรอง
 ดองต่อกันแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ความสามัคคีนี้เป็นกำลัง

อันสำคัญของประเทศ ประเทศใดชาติใดที่พลเมือง
รวมกันเป็นปึกแผ่นแน่นหนา ย่อมทำให้ประเทศนั้น
ชาตินั้นเจริญ เมื่อประเทศไทยรุ่งเรืองดี นำแบบ
อย่างอันดีมาอบรม ให้ชาวไทยมีนิสัยอ่อนน้อมไป
ตามแนวดีแล้วก็จะก่อให้เกิดอารยธรรมของชาติไทย

ธรรมดาประเทศชาติใดที่เจริญแล้วย่อมต้องระดึก
ถึงความสำคัญของชาติเป็นส่วนใหญ่ เมื่อประจักษ์ว่า
ชาติสำคัญเพียงไรแล้วก็จะบังเกิดความเคารพบูชา จึง
ได้สร้างเครื่องหมายแทนชาติขึ้น ดังนี้คือ “ธงชาติ”
ธงชาติของไทยเราคือธงไตรรงค์ มี ๓ สี สีแดง
หมายถึงชาติ สีขาวหมายถึงศาสนา และสีน้ำเงิน
หมายถึงพระมหากษัตริย์ (และรัฐธรรมนูญ) การ
ที่เราต้องมีธงประจำชาติก็เพื่อเป็นเครื่องหมายให้เป็น
ที่สังเกตแก่ชาวต่างประเทศได้ทราบว่าชาติไทยเป็น
ชาติอิสระ ไม่ต้องอยู่ภายใต้ร่มธงของชาติใด เรา
มีธงประจำชาติของเราเอง ย่อมแสดงถึงอารยธรรม
ของชาติไทยเป็นอย่างดี นอกจากยังมีสิ่งเชิดชูเกียรติ

ของชาติอีก คือ เพดงชาติและเพดงสัตว์เรณูพระ
 บารมี ทั้งสองสิ่งนี้พี่น้องชาวไทยทั้งหลายจำเป็นจะ
 ต้องช่วยกันเชิดชูให้เด่นกว่าสิ่งใด ๆ ซึ่งเป็นการ
 เชิดชูเกียรติยศของชาติไทยให้ด้อยเด่นอยู่ในท่ามกลาง
 ความนิยมยินดีของบุคคลทั้งปวงทั้งในและนอกราช
 อาณาจักร จะไม่ยอมให้ผู้ใดมาลบหลู่เลยเป็นอัน
 ชาติ ดังนั้นรัฐนิยมฉบับที่ ๕ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๘
 กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๒ เรื่องการเคารพ ชงชาติ เพดง
 ชาติ และเพดงสัตว์เรณูพระบารมี นี้ย่อมส่งเสริม
 ให้ชาวไทยได้คำนึงถึงการที่ประเทศไทยได้ดำรงเป็น
 เอกราชมาได้จนทุกวันนี้ ก็โดยอาศัยความกล้าหาญ
 ล้มค้ำพร้อมเพรียงกันของบรรพบุรุษชาวไทยผู้กล้า
 หาญของเราทั้งหลายได้ช่วยกันทะนุบำรุงกอบกู้ไว้จน
 ได้เป็นมรดกตกทอดมาถึงเราผู้สืบเชื้อสายของท่าน
 ฉะนั้นจึงเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย
 ในปัจจุบันนี้จะต้องพากันภูมิใจและเทอดทูนยกย่อง
 สัตว์เรณูชาติไทยของเราด้วยความจริงใจ เพราะ

ของชาติก็ดี เพลงชาติก็ดี ย่อมเป็นสัญญาณสำคัญที่
แสดงให้นานาประเทศได้แจ้งประจักษ์ในความเป็น
อิสสระภาพของชาติไทย และความเป็นอารยชนของ
พระราชาราชธุระชาวไทย และอารยธรรมของชาติ
การที่เราร้องเพลงสรรเสริญพระบารมีก็ด้วยใจอัน
ศรัทธาของชาวไทยที่จงรักภักดีระดังถึงพระมหากษัตริย์
ธิคุณของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งทรงเป็นพระประมุข
ของชาติ ชาวไทยเรานี้มีอารยธรรมดีจึงเทอดทน
พระองค์ไว้ มียอมให้ใครมาดบหลัดหมิ่นพระองค์ได้
เป็นอันขาด

ครั้นวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๒ รัฐบาล
ได้ประกาศรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๕ ขึ้นเพื่อจูงใจชาวไทย
ทั้งมวลให้ล้นเกล้าถึงคจามจำเป็นในการบำรุงเศรษฐกิจ
ของชาติให้ดียิ่งกว่าเดิม รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีใจความ
ว่าให้ชาวไทยใช้เครื่องอุปโภคบริโภคซึ่งมีกำเนิดหรือ
ทำขึ้นในประเทศไทย รัฐธรรมนูญฉบับนี้อำนวยผลให้
อารยธรรมเพิ่มพูนขึ้นแก่ชาติและประชาชนชาวไทย

เพราะประเทศที่เป็นอารยประเทศด้วยยอมไม่ประมาณ
 ต้องรู้จักระวังรักษาเศรษฐกิจและความสงบสุขให้
 เป็นไปตามปกติ ฉะนั้นจึงถึงเวลาแล้วที่พี่น้องชาว
 ไทยทั้งหลายจะต้องทะนุบำรุงอุดหนุนเครื่องอุปโภค
 บริโภคซึ่งสำเร็จหรือมีกำเนิดในประเทศไทยเรา เพื่อ
 จะได้ช่วยการอุตสาหกรรมของคนไทยพี่น้องร่วมชาติ
 ของเราให้เจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป เมื่อไทยทำ ไทยขาย
 ไทยซื้อใช้แล้ว ไทยก็เจริญ ดังนั้นเงินทองของประเทศ
 ชาติจะไปไหนเสีย ก็คงจะต้องหมุนเวียนอยู่ภายใน
 ประเทศไทยนั่นเอง การพาณิชย์กรรมและการอุตสาหกรรม
 ของเราที่ได้เสื่อมโทรมมานานก็จะได้ทรงตัว
 และเจริญเป็นปกติแน่นอนหนาขึ้น คนไทยที่โรงงาน
 ก็จะมีอาชีพทำมาหากินได้โดยสะดวก เมื่อกิจการ
 ต่าง ๆ ของโรงงานอุตสาหกรรมเจริญมากแล้ว ก็เป็น
 ธรรมดาอยู่เองที่จะต้องมีความติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยน
 มีความสัมพันธ์เกี่ยวของกันระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ
 ทั้งนี้ย่อมสัมพันธ์สัมพันธ์กันของชาวไทยซึ่งมีอยู่ต่อกันให้

แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเห็น ออกเห็น ใจ คิด
 เชื้อเชื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน การค้าขายก็จะตกเป็น
 อาชีพของคนไทย เมื่อพดเมืองรำรวยแล้วก็เป็นที
 แน่นนอนว่าประเทศชาติจะต้องมั่งคั่งสมบูรณ์ เศรษฐกิจ
 ของประเทศก็จะเฟื่องฟูขึ้น ทรัพย์สินสมบัติของชาวไทย
 ก็จะไม่หลุดมือไปสู่กำมือของชาวต่างประเทศ การ
 เงินก็ย่อมบริบูรณ์เงินทองก็จะหลั่งไหลมา ประเทศ
 ไทยก็จะบริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์ เมื่อประเทศมีฐานะ
 มั่งคั่งรำรวยแล้ว จะปรารมภ์อะไรกับการสร้างแสน-
 ยานภาพ เราอาจใช้เงินบำรุงประเทศชาติให้เจริญ
 มั่นคง ทั้งกิจการภายในและการป้องกันประเทศมี
 อาทิเช่น บำรุงการศึกษา การคมนาคม สะดวกอาวู
 ยุทธภัณฑ์ ฯลฯ ให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิมได้มากเท่าที่วิญ
 ประเทศไทย ก็จะถึงพร้อมซึ่งความวัฒนาถาวร สัมกับ
 เป็นประเทศที่มีอารยธรรมสมบูรณ์ที่ได้รับการ ส่งเสริม
 จากรัฐนิยมนั้น

เนื่องด้วยเพลงประจำชาติและเพลงสรรเสริญพระ
 บารมีเป็นของสำคัญแห่งชาติไม่น้อย ฉะนั้นเมื่อนาม
 ประเทศได้เปลี่ยนจากสยามมาเป็นไทยแล้ว จึงจำต้อง
 เปลี่ยนเพลงเนื้อเพลงให้ถูกต้อง และสมควรแก่ฐานะ
 ของประเทศ รัฐบาลได้ประกาศตรารัฐนิยมฉบับที่
 ๖ และที่ ๘ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๒
 และวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๘๓ มีใจความว่า
 ให้เปลี่ยนเนื้อเพลงชาติและเพลงสรรเสริญพระบารมี
 เป็นแบบใหม่ซึ่งรัฐบาลลงมติเห็นว่าสมควรแล้ว รัฐ-
 นิยมทั้งสองฉบับนี้บังคับให้นานาประเทศได้เห็นความ
 เจริญเป็นอารยประเทศของไทยได้ยิ่งขึ้น

ประเทศที่เจริญเป็นอารยประเทศที่โดกยยกย่องแล้ว
 นั้นจะวัฒนาถาวรรุ่งเรืองได้ก็โดยอาศัยการร่วมมือร่วม
 กาลจากประชาชนช่วยกันสนับสนุน ประเทศไทยเรา
 ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยพลเมืองที่
 พยายามสร้างตนเองให้เป็นผู้มีอารยธรรมประจำใจ
 ฉะนั้นรัฐนิยมฉบับที่ ๗ ของรัฐบาลจึงได้บังคับขึ้นเป็น

หลักปฏิบัติอันดีซึ่งอาจจูงใจอารยชนให้เข้าใจในการ
 ด้ร่างชาติ จะได้พากันพยายามร่างตนเองให้ดีขึ้น
 ก่อน รัฐนิยมฉบับนี้จูงใจชาวไทยให้ร่วมมือร่วมใจกัน
 ด้ร่างชาติและร่างตนเองให้ดีขึ้นจริงๆ โดยการประกอบ
 อาชีพให้เป็นหลักแหล่งไม่ว่าจะเป็นงานชนิดใดชาวไทย
 ทุกคนจะต้องทำได้ ขอแต่ให้งานนั้นเป็นงานสุจริต
 เกิด เมื่อทุกคนมีงานทำก็ย่อมจะมีหลักทรัพย์ดี เมื่อ
 พดเมืองของชาติมีอาชีพประจำโดยทั่วกันแล้วประเทศ
 ชาติก็จะบริบูรณ์ด้วยทรัพย์ ดินเงินทอง เศรษฐกิจของ
 ประเทศก็ย่อมจะเฟื่องฟู ช่างฐานะของประเทศให้เด่น
 ขึ้น ผู้ที่ไม่พยายามประกอบอาชีพเป็นหลักฐำน
 นับว่าเป็นผู้ไม่ช่วยด้ร่างชาติ ไม่สมควรที่จะเป็น
 พดเมืองของอารยประเทศ ฉะนั้นจึงไม่ควรที่จะได้รับ
 ความกรุณาจากชาวไทยโดยทั่วไปเลย ประเทศไทย
 เราเป็นราชอาณาจักรอิสระ ซึ่งคนไทยทั้งประเทศ
 เป็นเจ้าของ เราจึงต้องพิทักษ์รักษาดมบังคับอันเป็นที่รัก
 ของเราให้ถาวรยั่งยืนพร้อมด้วยเกียรติยศ ด้วยการ

สร้างตนเองให้เป็นอารยชนและสร้างชาติให้เป็นอารย
ชาติชาติหนึ่งในโลกอันไม่น้อยหน้ากว่าชาติใด ๆ

การสร้างชาติเป็นสิ่งที่สำคัญอันจะ โน้มนำประเทศ
ชาติและพลเมืองของชาติให้ก้าวหน้าไปสู่อารยธรรม
แต่บุคคลที่จะเจริญเป็นอารยชนได้นั้นต้องเป็นผู้ที่ได้
รับการศึกษาที่มีความเฉลียวฉลาดสามารถเข้าใจในสิ่ง
ที่สิ่งซึ่งได้ด้วยตนเอง ฉะนั้นชาวไทยผู้หวังผดุงประเทศ
ชาติและตนเองให้เพียบพร้อมด้วยอารยธรรม จึง
จำต้องศึกษาเล่าเรียนภาษาไทยให้มีความรู้เป็นเครื่อง
ประดับตน ทั้งต้องรู้ลึกซึ้งในการพูดภาษาไทย
ซึ่งเป็นภาษาของชาติ และยกย่องนับถือเชิดชูภาษา
ไทยให้แพร่หลายเป็นที่นิยมของคนทั่วไปทั้งภายใน
และภายนอกประเทศให้นานาชาติได้เห็นอารยธรรม
ของชาติไทยและบังเกิดความนิยมนับถือไม่ด้อยให้
ด้อยกับจุดประสงค์ของรัฐบาลในประกาศใช้รัฐนิยม
ฉบับที่ ๙ ขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๓

ประเทศจะเจริญรุ่งเรืองได้ก็เพราะมีพลเมืองที่มี

ความรู้และเข้าใจภาษาของตนดี เมื่อคนไทยท้าวราช
อาณาเขตต์ มีความสามารถอ่านและเขียนภาษาไทย
ได้โดยทั่วถึงกัน ก็ย่อมเป็นประโยชน์แก่ตนเองมาก
การศึกษาดอนให้คนฉลาด เมื่อผู้ใดมีการศึกษาดี
ตนเองก็ย่อมเจริญ ไม่มีใครจะหลอกหลวงได้ จะประ
กอบกิจการใด ๆ ก็ย่อมทำด้วยความฉลาดระมัดระวัง
การงานที่ตนกระทำก็เจริญเป็นปึกแผ่นขึ้น ความ
เจริญอันนั้นก็เกี่ยวเนื่องไปถึงความเจริญของชาติด้วย
เมื่อพลเมืองเฉลียวฉลาดตั้งหน้าใช้วิชาความรู้ของตน
เองให้เป็นประโยชน์แก่ตน แก่ครอบครัววัดตลอดจนประ
เทศชาติได้พร้อมเพรียงกันเป็นเอกฉันท์แล้ว อารย
ธรรมก็จะยิ่งเพิ่มพูนทวีผลแก่ชาติไทยยิ่งขึ้น

นับจำเดิมแต่เมื่อเริ่มเปลี่ยนการปกครอง และ
มีรัฐธรรมนูญเป็นแนวปฏิบัติเป็นประเพณีประจำชาติไทย
มาจนบัดนี้ เราจะเห็นและรู้ลึกได้ดีทีเดียวว่าพี่น้อง
ร่วมชาติของเราทั้งหลายต่างก็ตื่นตัวมีความสำนึก
ปรองดองรักหมู่มากและมึศีลธรรมประจำใจมาก

กว่าแต่ก่อนหลายเท่า เหตุเหตุนั้นเองก่อให้เกิดอารย-
 ธรรมชั้นในดวงจิตต์ของทวยไทยทั้งมวล อุทาหรณ์
 ของความจริงอันนั้นเราอาจเห็นได้อย่างชัดเจนในการ
 เรียกร้องขอคืนดินแดนคืนจากฝรั่งเศสคราวนั้นนั้น เนื่อง
 ด้วยชาติไทยมีอารยธรรมดี รักความยุติธรรมเป็น
 ใหญ่ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่คิดเบียดเบียนผู้อื่น เราจึง
 ขอร้องแต่โดยดีให้ฝรั่งเศสคืนดินแดนซึ่งยึดเอาของเรา
 ไปโดยไม่ชอบธรรมนั้นให้แก่เราเสีย โดยมีได้ใช้
 อำนาจบังคับเอาตามลำพังน้ำใจ พี่น้องชาวไทยทุกคน
 ทั้งชายหญิงเตรียมพร้อมแล้วที่จะสละเลือดเนื้อเพื่อ
 ชาติในยามเมื่อประเทศชาติต้องการใช้ นี่ย่อมแสดง
 ให้โลกเห็นประจักษ์แล้วว่า ชาติไทยและประชาชน
 ชาวไทยมีอารยธรรมดีเพียงไร อารยธรรมของชาติไทย
 ได้ขยายตัวกว้างขวางมากมายทั้งนี้ก็ด้วย อาศัยรัฐนิยม
 ระเบียบต่าง ๆ ของรัฐบาลเป็นเครื่องส่งเสริมทั้งนี้
 ฉะนั้นจึงกล่าวได้ว่ารัฐนิยมเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งนำ
 อารยธรรมมาสู่ประเทศไทยโดยเอกประการ

ฉะนั้นอารยชนชาวไทยผู้เจริญจงระลึกถึงประโยชน์ของ
 รัฐนิยม และช่วยรัฐบาลสนับสนุนรัฐนิยมให้เป็นที่
 นิยมของบุคคลทั่วไป โดยการนิยมนับถือและปฏิบัติ
 ตามแนวทางของรัฐนิยม เพื่อผดุงประเทศชาติไทย
 อันเป็นที่รักยิ่งให้เจริญถาวรยิ่ง ๆ ขึ้นไป

ขอให้บรรดาท่านพี่น้องชาวไทยทั้งหลายจงน้อม
 จิตต์ระลึกถึงคุณพระศรีรัตนตรัย และอัญเชิญพระ
 บารมีมาคุ้มครองอภิบาลรักษาประเทศไทยตลอด
 จนทวยราษฎร์ชาวไทย ให้ดำรงความเป็นเอกราชและ
 อารยธรรมประจำชาติ พร้อมด้วยความสันติสุขจบ
 ชั่วฟ้าดินสลาย เทอญ..

เรียงความชั้นอุดมศึกษา

เรื่อง “รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ? ”

ฉบับได้รับรางวัลที่ ๑ ของกรมโฆษณาการ

นายสมบุญ ณ เชียงใหม่

นักศึกษาชั้นปริญญาตรี ปีที่ ๓

มหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง

ผู้แต่งเรียงความ

เรียงความ

เรื่อง "รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ส่งเสริม
การอาชีพของชาวไทยอย่างไร ?"

เนื่องจากประเทศไทยมีภูมิประเทศเหมาะสมแก่
การเพาะปลูก การอาชีพของชาวไทยส่วนใหญ่จึงได้
หันไปในทางกสิกรรม จนรายได้ของประเทศเกิดจาก
กสิกรรมแทบทั้งสิ้น คือ มีข้าวเป็นสินค้าขายออกมาก
ที่สุด ก็เหตุการณ์ที่เราต้องเข้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ
ปีละมาก ๆ นั้น ควรที่กสิกรไทยจะรวบรวมตาม ๆ กัน
แต่ความจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะในสมัยก่อน
เปลี่ยนแปลงการปกครอง อิทธิพลในทางการค้าได้
ตกอยู่ในมือชาวต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ เขาอาคที่จะ
กำหนดราคาซื้อขายสินค้าใด ๆ ได้ตามชอบใจ เพราะ
ฉะนั้น กสิกรไทยผู้ซึ่งลงทุนลงแรงทำนาด้วยความ
เหนื่อยยากลำบากกายจึงถูกพ่อค้าคนกลางและเจ้าของ

โรงสีข้าวซึ่งเป็นคนต่างด้าวเอารัดเอาเปรียบในการ
ซื้อขายข้าวเรื่อย ๆ มา แต่ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าเขาเอา
เปรียบ กสิกรไทยก็จำเป็นต้องยอมขายข้าวให้เขา
เพราะไม่ทราบว่าจะนำไปขายให้แก่ผู้ใด นอกจากนั้น
เมื่อเสร็จจากการทำนาแล้ว กสิกรไทยก็มีได้ใช้ที่ดิน
ประกอบการเกษตรอื่น ๆ อีก

สภาพการณ์เช่นนี้เป็นมาช้านานหลายสิบปี จน
กระทั่งเมื่อก่อนหน้า ที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครองจาก
ระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชา-
ธิปไตยราว ๒-๓ ปี ประเทศไทยได้ถูกกระทบกระเทือน
ด้วยวิกฤตศักราชในทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ในระยะนั้น
ชาวไทยส่วนมากพากันร้องว่ายากจนลงไปทุกขณะ
จนมองไม่เห็นว่าการครองชีพของแต่ละครัวเรือนจะมี
หนทางพ้นคืนดีได้สักปานใด พวกเราต้องแบกไว้ซึ่ง
ภาระในการเลี้ยงชีพอากรก่อนข้างสูง ต้องทำงาน
ด้วยการขาดทุนรอนลงไปทุกกระยะเวลา สถานะการณ
เช่นนี้รัฐบาลในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ไม่

พ่อค้าตลอดจนข้าราชการ และเจ้านาย ก็ได้รับความ
ลำบากด้วยกันทั้งนั้น เพราะเหตุแห่งความอึดคั
ฉดเคืองกรงนมได้เกิดขึ้นในพระราชอาณาเขตต์อันจะ
พึงบ่งกันได้ด้วยพระบรมเดชานุภาพหรือรัฐาภิบาล
นโยบายของรัฐบาล เหตุเกิดขึ้นในประเทศอื่น ๆ ก่อน
แล้วตามมาโดยลำดับจนถึงประเทศนี้ ถึงกระนั้น
ความลำบากก็กระทบกระเทือนถึงบ้านเมืองด้วยกันทุก
ประเทศ เพราะเมื่อประชาชนยากจนลง เงินภาษีอากร
ที่รัฐบาลเคยเก็บเฉลี่ยจากคนทั้งปวงเอามาใช้ในการ
ปกครองบ้านเมืองก็ได้น้อยลงไม่พอแก่การณ้ตั้งแต่
ก่อน เป็นเหตุให้เกิดความยากลำบากแก่รัฐบาลเป็น
อย่างยิ่ง ถ้าจะตั้งเคราะห์ราษฎรด้วยเลิกภาษีอากร
เงินแผ่นดินก็จะยิ่งขาดมากไป เหมือนคัคกำลังที่จะ
ปกครองให้ราษฎรอยู่เย็นเป็นสุขให้อ่อนหนักลงไป จึง
ต้องไปรควาให้ตัดเงินรายจ่ายราชการลงด้วยเลิกทบวง
การและลดจำนวนข้าราชการ คัทรายจ่ายทางเงินเดือน
และค่าใช้สอยให้น้อยลง ฯลฯ ” ดังนี้ ทั้งหม่อมแดง

ว่าสถานการณ์ของประเทศชาติในเวลานั้นเปรียบ
ประดุจคนไข้ที่มีอาการหนัก รัฐบาลในครั้งกระนั้นหมด
หนทางที่จะแก้ไขเยียวยาจนถึงกับยอมเสี่ยงภัยตั้งงาน
ลงและ “คุณ” ข้าราชการออก เพื่อให้งบประมาณ
แผ่นดินเข้าสู่ดุลยภาพ การกระทำเช่นนี้ย่อมเป็นเหตุ
ให้ราชการถอยหลัง และข้าราชการผู้ซึ่งถูกคุณออก
ไปก็กลับกลายเป็นคนว่างงานขึ้น

เดชะบุญที่ชาติไทยไม่ถึงคราวอัปจน จึงได้มี
บุคคลคนหนึ่งคือ “คณะราษฎร” ซึ่งประกอบด้วย
ข้าราชการทั้งฝ่ายทหารพลเรือนและราษฎรร่วมมือกัน
กระทำการปฏิวัติขึ้นเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช
๒๔๗๕ เพื่อยุบระบอบการปกครองจากลัทธิสมบูรณาญา-
สิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตย โดยมีพระมหา
กษัตริย์อยู่ใต้รัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ก็เพื่อประสงค์จะ
แก้ไขสถานการณ์ของประเทศชาติให้ดีขึ้นตาม
ลำดับและให้เทียมทันอารยประเทศทั้งหลาย แจ่มตาม
หลัก ๖ ประการของคณะราษฎรซึ่งได้ประกาศแก่ปวง

ชนชาวไทยเมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕
นั้นแล้ว

ในหลัก ๖ ประการของคณะราษฎรนี้ คณะ
ราษฎรได้ประกาศหลักเศรษฐกิจออกมาว่า “ข้อ ๓.
จะต้องบำรุงความอุดมสมบูรณ์ของราษฎรในทาง
เศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางานให้ราษฎรทุก
คนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่งชาติ ไม่
ปล่อยให้ราษฎรอดอยาง” ดังนี้

เมื่อคณะราษฎรได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง
สำเร็จ และพระมหากษัตริย์ได้พระราชทานรัฐ
ธรรมนูญแก่ปวงชนชาวไทยตามคำกราบบังคมทูลขอ
ร้องของคณะราษฎรแล้ว ประเทศไทยที่รักยิ่งของ
เราก็ได้ดำเนินการปกครองระบอบใหม่ คือ ระบอบ
ประชาธิปไตย ดังที่เป็นอยู่ในทุกวันนี้

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญทุก ๆ ชุด ซึ่งได้รับ
ความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรให้เป็นผู้บริหาร
ราชการแผ่นดินนั้น ต่างรับรองว่าจะดำเนินนโยบาย

ทั่วไปตามหลัก ๒ ประการของคณะราษฎร เพื่อให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ ลำดับต่อไปจะได้บรรยายว่า นับแต่รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรให้บริหารราชการแผ่นดินแล้วได้ดำเนินการส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย เพื่อให้การเป็นไปตามหลักเศรษฐกิจ ซึ่งคณะราษฎรได้ประกาศไว้ดังกล่าวนั้นแล้วเบื้องต้นอย่างไร

ในตอนแรก รัฐบาลในระบบรัฐธรรมนูญได้ตระหนักเป็นอย่างดีว่า ในขณะที่ทำการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นเป็นเวลาที่เศรษฐกิจของโดกกำลังตกอยู่ในวิกฤตติกาต การเงินฝืดเคืองทั่ว ๆ ไป สินค้าสำคัญของเราคือข้าวราคาตกต่ำ ชาวนาของเราได้รับความลำบากแสน มีกรรมกรที่ไม่มั่งคั่งทำให้เกิดขึ้น บ้านเมืองยากจนลงทั่ว ๆ ไป รัฐบาลใหม่จึงได้รับช่วยเหลือในเรื่องที่จำเป็นต้องช่วยทันที คือ ยกเลิกอากรนาเกลือและภาษีสัมพัทธ์ ดดพิภคเก็บ

เงินค่านา ดดอัคราเงินภาษีไร่อ้อย ภาษีไร่ชาตูป
 ภาษีศาลโคหนด อากรดวงจาก อากรดวงแฉะอากรดวง
 ให้งดงจากอัคราที่จัดเก็บอยู่ในเวदानั้น เพื่อ
 แบ่งเบาราชการในการเลี้ยงภาษีอากรของราษฎร ให้
 ราษฎรได้มีโอกาสดูพันธุ์พืชมาครฐานการครองชีพ และ
 ออกพระราชบัญญัติ ว่าด้วยกฤษฎีกาทรัพย์ดินกสิกรรม
 พุทธศักราช ๒๔๗๕ จำกัดการยึดทรัพย์ดินกสิกรรม เพื่อ
 ให้กสิกรรมสามารถประกอบกิจการอาชีพในทางกสิกรรม
 ต่อไปได้ โดยห้ามมิให้เจ้าหนี้ยึดพืชผลที่ยังไม่ถึง
 เวลาดับเกี่ยว พืชผลที่จะใช้ในปีต่อไปตามปริมาณ
 อันสมควร โดยเทียบเคียงกับเนื้อที่ซึ่ง กสิกรรมได้ทำในปี
 ที่แล้วมา พืชผลที่เก็บไว้สำหรับเลี้ยงตัวและครอบครัว
 คราวตามฐานานุกรมสำหรับปีหนึ่ง กับทั้งสัตว์และ
 เครื่องมืออันประกอบการอาชีพที่มีไว้พอควร แก่การ
 ดำเนินอาชีพต่อไป และออกพระราชบัญญัติห้ามเรียก
 ดอกเบี้ยเกินอัครา พุทธศักราช ๒๔๗๕ ห้ามมิให้
 ผู้หนึ่งผู้ใดเรียกดอกเบี้ยเกินร้อยละ ๓๕ ต่อปี การ

ที่ประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็เพราะในขณะ
 นั้นการครองชีพของชาวไทยทั่วไปอยู่ในสภาพยากจน
 ชนเคี่ยนต้องเป็นหนี้รุงรัง และในการกู้เงินกันนั้น
 ปรากฏว่าเจ้าหนี้บางคนเรียกดอกเบี้ยสูงลิ่ว เป็นการ
 ทักทบบนหลังคน ไม่ชอบด้วยหลักภราดรภาพและ
 มนุษยธรรม รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงได้
 ออกพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อระงับฐานะของลูกหนี้
 ชาวไทยผู้ยากจนไว้มิให้เดือดร้อนถึงขนาด กับขยาย
 การลดหย่อนประเภทหาทุนให้กว้างขวางขึ้น การ
 ขยายลดหย่อนให้กว้างขวางออกไปเช่นนี้เป็นการค้าจุน
 ทางทุนรอนและผ่อนภาระอันหนักของกสิกรไทยลงไป
 มาก นอกจากนั้นยังได้ช่วยเหลือด้วยการแจกจ่าย
 พันธบัตรกู้เงินแก่ชาวนา เพื่อระงับการที่จะตั้ง
 มาตรฐานหนี้ค่าข้าวขึ้น และเพื่อยังไว้ซึ่งชื่อเสียง
 แห่งข้าวไทยในตลาดต่างประเทศ นี่เป็นแต่เพียงการ
 ช่วยเหลือในขั้นต้นของรัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญ

ในกาลต่อมา รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้
พิจารณาเห็นว่า มีค่าภาษีอากรบางประเภทคงค้าง
ทับถมอยู่แก่ราษฎรเป็นจำนวนมาก ถ้าได้ยกค่าภาษี
อากรที่ค้างเหล่านี้อย่างหนึ่งให้เป็นพิเศษสักคราวหนึ่ง จะเป็นการ
ปลดเปลื้องความทุกข์ยากของราษฎรในยาม ผดเคือง
และจะเป็นการช่วยให้การอาชีพได้เริ่มต้นด้วย ความ
มั่นคงก้าวหน้าสืบไป จึงได้ประกาศพระราชบัญญัติยก
ค่าภาษีอากรที่ค้างบางประเภท พุทธศักราช ๒๔๗๗
ให้ยกเงินอากรค่านา เงินรัชชูปการ เงินอากรสวนใหญ่
ค่าที่ดิน ภาษีค่าที่ไร่อ้อย ภาษีค่าที่ไร่ยาสูบสำหรับ
พ.ศ. ๒๔๖๙ พ.ศ. ๒๔๗๐ พ.ศ. ๒๔๗๑ พ.ศ. ๒๔๗๒
พ.ศ. ๒๔๗๓ พ.ศ. ๒๔๗๔ และพ.ศ. ๒๔๗๕ ที่ค้างชำระ
กับอากรต้มพัสดุและอากรสวนจากซึ่งได้ยกเลิกแล้ว
แต่ยังค้างชำระอยู่ทั้งสิ้น นับว่าเป็นการปลดเปลื้อง
ภาระในทางภาษีอากรที่ราษฎรเคยรำร้องขอให้ปลด
เปลื้องแต่ครั้ง สมัย สมบูรณาญาสิทธิราชย์นั้น ให้
ปดาศนาการไป นอกจากนั้นยังได้ขยายการส่งเสริม

การอาชีพของชาวไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้นตามกำลัง
ของประเทศที่จะทำได้ ด้วยความมุ่งหมายที่จะก่อ
ให้เกิดความมั่นคงสมบูรณ์แก่ประชาชนชาวไทย เมื่อ
สรุปแล้วคงจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ดังนี้ คือ

๑. การส่งเสริมทั่วๆ ไป
๒. ส่งเสริมการเกษตรกรรม
๓. ส่งเสริมการพาณิชย์
๔. ส่งเสริมการอุตสาหกรรมเหมืองแร่
๕. ^๕ฟื้นฟูและส่งเสริม การ อุตสาหกรรม ประเภท
ต่าง ๆ

๖. การส่งเสริมโดยทางอ้อม

๑. การส่งเสริมทั่วๆ ไป

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญมีความปรารถนา
อย่างแรงกล้าที่จะให้ประชาชนชาวไทยทุกรูปทุกนาม
มีความขยันขันแข็งตั้งหน้าปรารถนาประกอบอาชีพที่สุจริต
ทุก ๆ อย่าง จึงได้พริ้วโฆษณาชี้แจงแนะนำให้ชาว
ไทยตื่นตัวเริ่มประกอบอาชีพต่าง ๆ โดยไม่เดือดอก

งาน ขอร้องชาวไทยทั่วไปว่าอย่าได้ตั้งขอร้องเกี่ยว
 งานชนิดนี้เสียเลยแม้เกียรติ งานชนิดนี้เป็น
 งานชั้นต่ำไม่มีเกียรติ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดหลงของ
 คนไทยบางหมู่บางพวก ให้ถือว่าผู้ที่ประกอบการ
 อาชีพโดยสุจริตจะเป็นชาวสวนชาวนาพ่อค้ากรรมกร
 หรือข้าราชการย่อมควรได้รับความยกย่องในชุมชน
 ต่อกัน ผู้ที่อยู่ว่างเปล่าคอยอาศัยผู้อื่นเลี้ยงอีกที่
 ล้มควรได้รับคำตำหนิติเตียนว่าเป็นผู้ไม่รักชาติ ไม่
 ช่วยกันสร้างชาติและถ่วงความเจริญก้าวหน้าของชาติ
 ได้ขอร้องวิงวอนให้พี่น้องชาวไทยเห็นความสำคัญใน
 การประกอบการอาชีพเป็นหลักแหล่ง เพื่อประโยชน์
 แก่ครอบครัวและส่วนรวมของประเทศชาติ ดังใดที่
 คนไทยกระทำขึ้นขอให้คนไทยทั้งมวลช่วยกันส่งเสริม
 และอุดหนุน ที่สุดแม้ของไทยทำจะยังไม่ดีเท่าของ
 ต่างประเทศก็ขออย่ารังเกียจ ให้ถือว่าผลิตผลหรือ
 ผลิตภัณฑ์ใด ๆ ที่คนไทยกระทำขึ้นย่อมเป็นหน้าที่ของ
 ชาวไทยทุกคนจะต้องช่วยกันส่งเสริมและอุดหนุน เพื่อ

ให้คนไทยที่กระทำหรือประดิษฐ์วัตถุนั้น ๆ ขึ้นมีกำลัง
 หัวใจในอันที่จะจัดทำให้ดียิ่งขึ้น จนมีคำขวัญกล่าว
 กันเพื่อให้นิยมไทยอย่างแพร่หลายว่า “ไทยต้องอุด
 หนุนไทย” “ไทยทำ ไทยใช้” “ไทยขาย ไทยซื้อ”
 ฯลฯ ดังนี้เป็นต้น

นอกจากนี้ ถ้าชาวไทยจังหวัดใดได้ประดิษฐ์คิด
 ทำสิ่งของใด ๆ ขึ้นจากวัตถุที่กำเนิดในประเทศไทย
 ทำนนายกรัฐมนตรีก็อุดหนุนประกาศชมเชยความอุด
 หนุนพยายามของชาวไทยนั้น ๆ อยู่เสมอ ทั้งขอรับรอง
 ให้พี่น้องชาวไทยเอาใจใส่อุดหนุนช่วยกันขายช่วยกัน
 ซื้อ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้สิ่งประดิษฐ์ของชาวไทย
 แพร่หลายและเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และถ้าผู้ใดส่ง
 ตัวอย่างเครื่องอุปโภคบริโภคที่กำเนิดหรือประดิษฐ์
 ขึ้นในประเทศไทยไปขอให้กรมวิทยาศาสตร์วิเคราะห์
 กรมวิทยาศาสตร์ก็รับทำการวิเคราะห์ให้ เมื่อได้
 วิเคราะห์แล้วเห็นว่าไม่เป็นอันตรายต่อร่างกายและใช้
 ได้ กรมพาณิชย์ก็ประกาศให้ประชาชนทราบว่า

และโรงเรียนที่ทางการได้ลงทุนและจ่ายให้ไป โดย
ทางการจะตีราคาโรงเรียนและเครื่องใช้ต่างๆในอัตรา
ต่ำที่สุด สำหรับพืชผลที่ชาวนิคมนำมาทำการเพาะปลูก
ได้ ทางการก็จะรับซื้อและจัดหาตลาดจำหน่ายให้เอง
เวลาเจ็บไข้ได้ป่วยก็มีแพทย์ที่ชำนาญคอยทำการรักษา
พยาบาลให้โดยไม่คิดมูลค่าแต่อย่างใด ดังนั้นจึงเป็นที่
หวังว่า ภายในไม่ช้าตามจังหวัดต่าง ๆ คงจะมีนิคม
“สร้างตนเอง” ขึ้นทั่วไป สมดังคำประกาศของ
คณะราษฎรที่ว่า จะบำรุงความสุขสมบูรณ์ของ
ราษฎรในทางเศรษฐกิจ โดยรัฐบาลใหม่จะหางาน
ให้ราษฎรทุกคนทำ จะวางโครงการเศรษฐกิจแห่ง
ชาติ ไม่ปล่อยให้ราษฎรอดอยากโดยแท้

นอกจากนี้มีการส่งเสริมการอาชีพทั่ว ๆ ไปของ
ชาวไทยที่สำคัญอย่างยิ่งอีกประการหนึ่ง คือ การประ-
กาศใช้พระราชบัญญัติบำรุงวัฒนธรรม พุทธศักราช
๒๔๘๓ พระราชบัญญัติฉบับนี้แสดงให้เห็นอย่างเด่น
ชัดว่า รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้พยายามทุกๆ

วิถีทางที่จะส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย กล่าวคือ
มาตรา ๕ บัญญัติว่า

“วัฒนธรรม ซึ่งประชาชนชาวไทยจักต้องปฏิบัติ
ดังที่กล่าวไว้ในมาตราก่อนนั้น นอกจากจะได้กำหนด
ไว้โดยพระราชบัญญัติแล้ว ให้กำหนดโดยพระราช
กฤษฎีกาได้ในกรณี ดังต่อไปนี้ .

๑ ด ๑

๑ ด ๑

๑ ด ๑

๓. ความนิยมไทย.”

คำว่า “ความนิยมไทย” นี้มีความหมายลึกซึ้ง
มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในทางเศรษฐกิจ มุ่ง
หมายให้ชาวไทยนิยมใช้ของที่มีกำเนิดหรือประดิษฐ์
ขึ้นในประเทศไทย หรือพูดให้เข้าใจง่าย ๆ ก็คือว่า
ให้ชาวไทยอุดหนุนชาวไทยด้วยกัน เป็นต้นว่าช่วยกันซื้อ
สินค้าที่ทำในเมืองไทย โดยถือเป็นหน้าที่ว่าไทยต้องมี
ความนิยมไทย เมื่อไทยทำ ไทยต้องใช้ เมื่อไทยขาย
ไทยต้องซื้อ ต่างฝ่ายต่างอุดหนุนซึ่งกันและกัน เพื่อ

หวังผลเกิดในทางเศรษฐกิจแห่งชาติ ทั้งนี้ เป็นการ
สนับสนุนรัฐนิยมฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้
เครื่องอุปโภคบริโภคที่ผลิตหรือทำขึ้นในประเทศ
ไทยให้มากที่สุดยิ่งขึ้น

๒. ส่งเสริมการเกษตรกรรม

การเกษตรกรรมได้แก่การทำนา การเพาะปลูก
พืชอื่น ๆ การประมงและการเลี้ยงสัตว์

โดยที่ชาวนาเป็นกระดูกสันหลังของประเทศ รัฐ
บาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงได้สนใจรีบเร่งช่วยเหลือ
และส่งเสริมการอาชีพของชาวนาอย่างยิ่ง กล่าวคือ
ได้แจกพันธุ์ข้าวปิ่นแก้ว พวงเงิน จำปาตะทองระย้า
ดำ เหลืองอ่อน ข้าวทตรอง บางพระ น้ำดอกไม้มัน
และนางตานี ซึ่งเป็นพันธุ์ข้าวอย่างดีแก่ชาวนา เพื่อ
เป็นพันธุ์สำหรับปลูก เพราะข้าวที่ปลูกกันทั่วไปแตกต่างกัน
ต้องการซื้อและให้ราคาแพงกว่าข้าวธรรมดาเกวียน
ละหลาย ๆ บาท กรมพาณิชย์จึงได้ประกาศชักชวนให้
ชาวนาชวนหาพันธุ์ข้าวเหล่านี้มาปลูกและขอให้

บริษัทข้าวไทยจำกัดรับซื้อจากชาวนาโดยให้ราคาส่ง
 กว่าข้าวอย่างอื่น เมื่อกรมพาณิชย์ประกาศไปแล้ว
 กรมเกษตรและการประมงก็สนับสนุนเรื่องนี้อย่างเต็มที่
 ว่าข้าวชนิดที่กล่าวแล้วนี้เป็นพันธุ์ข้าวที่กรมเกษตรและ
 การประมงได้คัดเลือกและบำรุงมาเป็นเวลา ๑๕ ปีแล้ว
 จึงแนะนำให้ผู้ที่สนใจในการเพาะปลูกข้าวพันธุ์ต่างๆ
 ที่กล่าวนี้นี้ติดต่อขอคำแนะนำได้จากกรมเกษตรและการ
 ประมงหรือพนักงานข้าวประจำอำเภอ นอกจากนี้ยังได้
 หาทางกำจัดโรคพืชและกำจัดแมลงที่ทำอันตรายแก่
 พืชพันธุ์ โดยทดลองตามหลักวิทยาศาสตร์ แล้วนำ
 ผลแห่งการทดลองไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ชาวนาชาว
 ดอน กับทั้งเร่งทำการปราบโรคที่เกิดแก่โคกระบือ
 ทำการก่อสร้างชลประทาน เพื่อประโยชน์แก่การทำ
 นาของราษฎร โดยจัดทำเป็นโครงการๆ ไปภายใน
 วงเงินที่ได้รับอนุญาตจากสภาผู้แทนราษฎร คือ โครง
 การนครนายก โครงการสุพรรณบุรี โครงการพายัพ
 โครงการแม่น้ำน้อยและโครงการเพชรบุรี ซึ่งโครง

การก่อสร้างชลประทานที่ว่านี้ เมื่อทำแล้วเสร็จจะเป็นประโยชน์แก่การทำนากว่า ๑ ล้านไร่

ประการที่สำคัญก็คือได้ช่วยเหลือทางเศรษฐกิจด้วยวิธีการสหกรณ์ เพื่อโอบอุ้มคุ้มครองเกษตรกรไทยให้ได้รับความสะดวกในการประกอบอาชีพ ทั้งนี้ก็เพราะปรากฏว่าชาวนาไทยส่วนมากอดคัตขัดสน มีฐานะไม่มั่นคงและมีหนี้สินเกือบฉิบหาย เหตุที่ต้องเป็นหนี้ก็เพราะไม่มีทุนของตนเอง และทางที่จะได้เงินทุนมาก็มีแต่ทางเดียวคือต้องกู้ยืมโดยเสียดอกเบี้ยแพง ส่วนผู้ที่ถูกยืมในระหว่างญาติซึ่งไม่ต้องเสียดอกเบี้ยนั้นถึงหากจะมีบ้างก็น้อยราย ประกอบด้วยผลของการทำนาอยู่ในระดับที่ได้บ้างเสียบ้าง และอาจเสียผลติดๆ กันถึง ๒-๓ ปีก็มี เมื่อเป็นเช่นนั้นหนี้ก็เข้า ดอกเบี้ยก็ทบทวีจนเป็นหนี้ทอนตัวไม่ขึ้น ผลที่สุดกรรมสิทธิ์ในที่ดินสำหรับทำกินอันนำไปเป็นประกันก็หลุดไปเป็นของเจ้าหนี้

อันการดัดการณนั้นเป็นวิธีที่ปฏิบัติกรณียกิจร่วมกัน
เพื่อให้สำเร็จประโยชน์ในทางทรัพย์ และมุ่งที่จะส่งเสริม
เสริมในทางศีลธรรมและความคิดในอันที่จะให้ครอง
ชีพอยู่ด้วยความผาสุก

อาศัยเหตุผลตามที่กล่าวมา รัฐบาลในระบอบ
รัฐธรรมนูญจึงได้เริ่มจัดตั้งการณประเภทหาทุนขึ้นก่อน
เพราะชาวนาต้องการทุนรอนที่จะใช้จ่ายก่อนอื่น โดย
ที่ดัดการณรูปนี้เป็นรากฐานของการที่จะจัดตั้งการณรูป
อื่นๆ เมื่อได้จัดตั้งการณประเภทหาทุนขึ้นแล้ว
ต่อมาก็ได้จัดตั้งการณเข้าซื้อที่ดิน โดยมีจุดประสงค์
เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรซึ่งไม่มีที่ดินของตนเองทำกิน ให้ได้
มีที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ด้วยวิธีเข้าซื้อแบบดัดการณ ตั้ง
ร้านดัดการณขึ้นในบางจังหวัดที่เป็นแดนของดัดการณ
รูปหาทุน เพื่อเป็นการส่งเสริมฐานะในทางเศรษฐกิจ
ของดัดการณด้วยวิธีจัดซื้อเครื่องอุปโภคบริ-
โภคอันจำเป็นแก่การครองชีพ และเป็นทางผูกมัดดีให้
รู้จักค้าขายเป็นการทดลองต่อไป ตั้งดัดการณขายข้าว

เพื่อช่วยให้สมาชิกขายข้าวได้ในราคาดีและทั้งส่งเสริม
 ให้นิยมการค้าขายยิ่งขึ้น ตั้งสหกรณ์บำรุงที่ดิน เพื่อ
 ประสงค์ให้ร่วมทุนร่วมแรงกันบำรุงที่ดิน และจัดทำ
 หรือจัดหาสิ่งอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งช่วยให้เกิดผลในการ
 ทำกินอันเป็นประโยชน์ส่วนรวมของสหกรณ์ ตั้ง
 สหกรณ์นิคม เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินและ
 บ้านเรือนของตนเอง โดยวิธีตั้งทุนลงแรงไถนสร้าง
 และจัดแบ่งที่ดินให้ครอบครัวทำประโยชน์ตามกำลัง
 ทำกินแห่งครอบครัว เพื่อให้มีที่ประกอบอาชีพเป็น
 หลักฐานต่อไป

และโดยที่ชาวนาไทยเคยร่ำร้องว่าถูกพ่อค้าคน
 กดางกดราคาข้าว กรมพาณิชย์จึงได้แจ้งราคาข้าว
 ที่ซื้อขายกันในตลาดกรุงเทพ ฯ ให้ชาวนาทราบทาง
 โทรเลขทุก ๆ ระยะที่ราคาข้าวเปลี่ยนแปลง โดยกรม
 ไปรษณีย์ โทรเลขได้ช่วยเหลือส่งให้นายไปรษณีย์
 จังหวัดต่าง ๆ นำโทรเลขนั้นปิดประกาศไว้ณที่ทำการ
 ไปรษณีย์ โทรเลข แล้วสำเนาส่งให้แก่คณะกรรมการ

อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดนั้นและเจ้าพนักงานสหกรณ์
ประจำจังหวัด เพื่อคณะกรรมการอำเภอและเจ้าพนักงาน
สหกรณ์จะได้ประกาศโฆษณาให้ชาวนาหรือผู้มา-
ซื้อสหกรณ์แล้วแต่กรณีทราบ จึงทำให้ชาวนาในส่วน
ภูมิภาคสามารถทราบราคาข้าวที่แท้จริง และเมื่อ
เร็ว ๆ นี้กระทรวงเศรษฐกิจยังได้จัดตั้งบริษัทข้าวไทย
จำกัดขึ้นทำการรับซื้อข้าวจากชาวนาโดยตรงเป็นการ
ตัดมิให้มีพ่อค้าคนกลางทำการขูดเลือดเนื้อพี่น้องชาว
ไทยอย่างสมัยก่อน ๆ บริษัทที่วานี้ได้จัดตั้งโรงสีข้าว
ขึ้นทำการสีข้าวจำหน่ายทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร
กับทั้งจัดตั้งนางรับซื้อข้าวจากชาวนา
ตามสถานีรถไฟบางแห่งโดยได้รับความช่วยเหลือร่วม
มือจากกรมรถไฟ นับว่าชาวนาไทยได้รับความช่วยเหลือ
จากรัฐบาลในระบบบริษัทรรมนูญมากมายหลาย
อย่างผิดกับสมัยก่อนมาก

ในทางเพาะปลูกพืชอื่น ๆ รัฐบาลในระบบบริษั
ตรรมนูญก็ได้พยายามส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกร

กรกระทำกันอย่างเต็มที่ ได้พรว้าแดงให้ประชาชน
ชาวไทยทราบถึงความสำคัญของการเพาะปลูกพืชและ
เลี้ยงสัตว์อยู่เสมอ ๆ โดยเพาะอย่างยิ่ง ได้ชี้แจง
แนะนำให้เกษตรกรปลูกพืชอื่น ๆ เมื่อสิ้นฤดูทำนาแล้ว
เช่น ฝ้าย ถั่วเหลือง และยาสูบ เป็นต้น ถึงกับได้ลงทุน
ซื้อพันธุ์ฝ้ายเขมร ถั่วเหลืองและพันธุ์ยาเวอร์รี่เนี่ย
แจกให้ราษฎรเพาะปลูกและขยายปริมาณออกไปให้
แพร่หลายยิ่งขึ้น จนทำให้พี่น้องชาวไทยหันมาใส่ใจ
ดำเนินการตามที่รัฐบาลแนะนำ และก็ได้ประสบผลเป็นที่
น่าพึงใจ

โดยเพาะยาสูบนั้นได้ออกพระราชบัญญัติยาสูบ
พุทธศักราช ๒๔๘๑ เพื่อบำรุงการปลูกยาสูบของ
ประเทศไทยให้เป็นไปตามหลักวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็น
วิถีทางที่จะฟื้นฟูชาวไร่ยาสูบให้ให้มีโอกาสขายใบยา
ของตนด้วยราคาดี เป็นการคุ้มครองกสิกรในเรื่อง
ราคาคอมคุมยาสูบและการนำส่งเช่นว่านั้นเข้ามาในรา

อาณาจักร และให้ราษฎรแก่ผู้ที่ตั้งยาออกไปจำหน่าย
นอกราชอาณาจักรอีกด้วย

ในส่วนการประมง ก็ได้จัดการสำรวจและบำรุง
หนองบึงต่างๆ เพื่อเป็นการเพาะและขยายพันธุ์ปลา เช่น
บำรุงรักษาบึงบรเพ็ดในจังหวัดนครสวรรค์ กว๊านที่
อำเภอพะเยาจังหวัดเชียงราย บึงสีไฟในจังหวัดพิจิตร
และให้กรมเกษตรและการประมงร่วมมือกับกรมอุทก
ศาสตร์สำรวจพืชพันธุ์ในทะเล กับขอร้องให้ราษฎร
เลี้ยงปลาในบ่อกันให้มากขึ้น ประการสำคัญที่สุดก็
คือได้ ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการ ประมงใน
เขตการประมงไทย พุทธศักราช ๒๔๘๒ ดังนั้นสิทธิ
การออกไปอนุญาตอันเกี่ยวกับการประมงให้คนไทยมี
สิทธิได้รับ อนุญาตทำการ ประมงได้ดีกว่าคนต่างด้าว
และเมื่อพ้นวันที่ ๖ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๘๗ แล้ว
คนต่างด้าวจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการประมงในน่าน
น้ำจืดอีกเลย

อย่างไรก็ดี มีการส่งเสริมการอาชีพของชาวไทย
ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือ การออกพระราชบัญญัติจัด
การกู้เงินในประเทศเพื่อเกษตรกร พุทธศักราช ๒๔๘๑
จัดการกู้เงินภายในประเทศ ๒๕ ล้านบาทเพื่อนำเงิน
รายนี้ไปใช้เพื่อเกษตรกรโดยตรง เป็นต้นว่าขยายการ
สหกรณ์ให้แพร่หลาย และถ้าท้องถิ่นใดยังไม่มีสหกรณ์
ก็จะจัดให้มี จะจัดเปิดเครดิตขึ้น และจะเริ่มให้มี
สหกรณ์ชาวดอน และหาทางช่วยเหลือชาวประมงใน
ทำนองเดียวกัน

อนึ่ง ได้ออกพระราชบัญญัติการสงวนครุฑและการ
เลี้ยงสัตว์เพื่อประโยชน์แห่งครุฑเรือน พุทธศักราช
๒๔๘๒ ให้ราษฎรทำสงวนครุฑและเลี้ยงสัตว์ เพื่อเป็น
การช่วยเศรษฐกิจภายในครุฑเรือน หากการสงวนครุฑ
และการเลี้ยงสัตว์เจริญมั่นคงขึ้น ผลักและพืชผลหรือ
สัตว์อันเกิดจากการสงวนครุฑและการเลี้ยงสัตว์นั้น
เหลือกินเหลือใช้แล้วก็จะได้จัดทำเป็นสินค้าขึ้น จนถึง

กับส่งออกไปจำหน่ายนอกประเทศได้ อันจะเป็นทาง
นำมาซึ่งความวัฒนาถาวรของชาติไทยเรา

นอกจากนี้ รัฐบาลยังได้จัดให้มีการประกวดพืช
และสัตว์ตามจังหวัดต่าง ๆ อยู่เสมอทุกปี โดยมีเงิน
รางวัลให้แก่ผู้ชนะในการประกวดจังหวัดละ ๓๐๐ บาท
นับว่าเป็นการบำรุงกำลังน้ำใจ ของ เกษตรกรไทยให้
หมักหมั่นทำการเพาะปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์อย่างสำคัญ

๓. ส่งเสริมการพาณิชย์

รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ตระหนักเป็นอัน
ดีว่า การพาณิชย์หรือการค้าขายเป็นอาชีพที่สำคัญ
ยิ่งประการหนึ่งซึ่งจะเพิ่มพูน โภคทรัพย์ให้แก่พลเมือง
เพราะฉะนั้นจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้
ชาวไทยประกอบกิจการค้า ให้มากที่สุดที่จะมากได้
มิใช่คนต่างชาติเป็นผู้ขาย แล้วคนไทยเป็นผู้ซื้อแต่
ฝ่ายเดียว ดังที่เคยเป็นมาแต่แต่กาลก่อน ได้พยายาม
แนะนำให้คนไทยกระทำการค้าอยู่เนืองๆ เมื่อได้แนะนำ
หลายครั้งหลายหนแล้ว ก็ทอดลองหาอาชีพให้แก่ผู้มีทุน

น้อยด้วยวิธีขอแบ่งเอามาจากคนต่างด้าว อาทิเช่น
 การค้าขายเล็กๆ น้อยๆ ตามสถานที่ของรัฐบาลเป็นต้น
 ทั้งนี้ก็เพื่อหวังจะให้คน ไทยมีงานอาชีพเลี้ยงตัวขึ้น
 เพราะถ้าเงินดะทงไว้ ปล่อยให้หลุดไปอยู่ในมือของคน
 ต่างด้าวเสียสิ้นแล้ว ก็นับว่ายากที่จะดึงเอาอิทธิพลใน
 ทางการค้าให้กลับมามีอยู่ในมือของคนไทยต่อไป และ
 ชาติไทยเราอาจต้องอดตายก็ได้ เพราะเวลานี้การค้า
 ขายและการทำกินทุกอย่างในชุมชนของคนไทยเรา
 มีแต่คนต่างด้าวเป็นเจ้าของ ซึ่งเขามีอำนาจชี้ทาง
 บังคับให้คนไทยทำตามเขาได้ทุกอย่าง แม้แต่การ
 ขายข้าวขายของรับ ประทานซึ่งเป็นของเกิด แต้น้ำพริก
 น้ำแรงของคนไทยแท้ๆ ก็ยังไปตกอยู่ในอำนาจเขาได้
 โดยเหตุนี้ รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงได้ชัก
 ชวนให้พี่น้องชาวไทยทั้งมวลร่วมมือกันปลดปล่อย
 ความหนักใจของชาติดังกล่าวนี้ให้สูญสิ้นไปตามกาล
 อันสมควร ให้ได้ชื่อว่าเราเกิดเป็นไทย เรากอบกู้ชาติ
 ไทยไว้ด้วยการค้าขายและการทำมาหากิน ให้เกิด

ประโยชน์แก่คนไทยเราเองโดยเริ่มแข่งขันกับชาวต่าง
 ชาติที่ทำการค้าขายอยู่ในบ้านของเราในเวลานี้ และ
 ต้องได้เขาให้ได้ ด้วยมีคนไทยขายและมีคนไทยเป็นคน
 ซื้อ ไม่ใช่ต่างชาตืขาย แล้วไทยซื้อแต่ฝ่ายเดียว การ
 ที่รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้แนะนำส่งเสริมให้
 คนไทยประกอบการค้าขายและอุดหนุนพ่อค้าไทยด้วย
 กันดังนี้ หาใช่ต้องการขับไล่หรือทำอะไรแก่ชนชาติอื่น
 ในทางหักหาญอันมิเป็นธรรมไม่ หากแต่ต้องการ
 ความเป็นธรรมในการประกอบการทำมาหากินใน
 ประเทศไทยแห่งเดียวของคนไทยให้เหมือนที่นานาชาติ
 เขาปฏิบัติในบ้านเมืองของเขาเท่านั้น และต้องการ
 สันติสนุนคนไทยในทางนี้ให้เหมือนที่รัฐบาล นานาชาติ
 ได้ช่วยประชาชนของเขา กับทั้งต้องการให้พี่น้อง
 ชาวไทยได้บำเพ็ญกรณียกิจที่จะสนับสนุนคนไทยกัน
 เองอย่างชนชาติอื่นเขาช่วยกันเท่านั้น

โดยที่รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญมีความ
 ประารถอย่างแรงกล้าที่จะได้เห็นกิจการค้าตกอยู่ใน

มือของคนไทยจึงได้กระทำการค้าบางอย่าง เป็นผู้นำ
 และพร้อมกันนั้นก็ส่งเสริมให้คนไทยกระทำทุก ๆ วิถี
 ทาง เป็นต้นว่า ตั้งบริษัทชาวไทยจำกัดขึ้นทำการค้า
 ชาว ตั้งบริษัทค้าพืชผลไทยจำกัดขึ้นทำการรับซื้อและ
 จำหน่ายพืชผลของไทย ตั้งบริษัทจังหวัดพาณิชย์
 จำกัดขึ้นสำหรับทำการค้าตามจังหวัดต่าง ๆ ตั้งบริษัท
 เรือไทยจำกัด บริษัทเดินเรือไทยจำกัดและบริษัทไทย
 เดินเรือทะเลจำกัดขึ้นทำการเดินเรือและดำเนินการ
 พาณิชยกรรมภายในและระหว่างประเทศ ฯลฯ ตั้งบริษัท
 เกด้อไทยจำกัดขึ้นทำการค้าเกด้อ และเมื่อวันที่ ๕
 มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ กระทรวงมหาดไทยยัง
 ได้สั่งการไปยังคณะกรรมการจังหวัดทุกจังหวัด ให้หา
 ทางสนับสนุนช่วยเหลือคนไทยให้ทำการค้ายิ่งขึ้น และ
 ว่าถ้าเป็นข้าราชการเบี่ยงหวัดเบี่ยงบ้านาญ บริษัทชาว
 ไทยจำกัดก็เปิด โอกาสให้ทำการค้าช่วงชาวของบริษัท
 ได้ โดยมีหลักการให้แบ่งเบี่ยงหวัดหรือเบี่ยงบ้านาญ
 ที่ได้รับประจำอยู่ใน ระยะ ๑๒ เดือนนั้นกึ่งหนึ่งเป็น

ประกัน ทั้งยังติดต่อเจรจากับกรมเชื้อเพลิง กรม
พาณิชย์การทหารบก และบริษัทไทยนิคมพาณิชย์จำกัด
ขอให้เปิดโอกาสให้ข้าราชการที่มีเบาะหวัดเบาะบานานู
ได้ทำการค้าช่วงสินค้าของ กรมหรือบริษัทนั้น ๆ แล้ว
แต่กรณี โดยให้หลักประกันทำนองเดียวกับการค้า
ช่วงข้าวของบริษัทข้าวไทยจำกัด ส่วนกระทรวง
ธรรมการเก่า ก็ได้สั่งให้จังหวัดต่างๆ จัดให้มีตลาดนัด
ของ นักเรียนทุก ๆ เดือน เพื่อเป็นการปลูกนิสัยและ
ฝึกหัดเด็กไทยให้นิยมและรู้จักการค้า ตั้งแต่อยู่ในวัย
เยาว์ ประการสำคัญที่สุดก็คือได้ประกาศรื้อนิคมฉบับ
ที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้เครื่องอุปโภคบริโภคที่มี
กำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทยเมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน
พุทธศักราช ๒๔๘๒ ความสำคัญมีดังนี้ คือ

“ ๑. ชาวไทยพึงพยายามบริโภคแต่อาหารอัน
ปรุงจากสิ่งซึ่งมีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

๒. ชาวไทยพึงพยายามใช้เครื่องแต่งกายด้วยวัตถุ
ที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศไทย

๓. ชาวไทยพึงช่วยกันสนับสนุนงานอาชีพการเกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรมและวิชาชีพของชาวไทยด้วยกัน

๔. กิจการสาธารณูปโภคอันใดที่รัฐบาลหรือชาวไทยจัดให้มีขึ้นแล้ว ชาวไทยพึงพยายามใช้และสนับสนุน

๕. ชาวไทยผู้ประกอบการเกษตร พาณิชย์ อุตสาหกรรม งานอาชีพหรือวิชาชีพอันได้รับการสนับสนุนโดยรัฐนิยมฉบับนี้ ต้องพยายามรักษามาตรฐานปรับปรุงคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น และดำเนินกิจการนั้น ๆ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตทุกประการ "

เมื่อได้ประกาศรัฐนิยมฉบับนี้ ไปแล้ว ท่านนายกรัฐมนตรียังได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ ให้สั่งแก่หัวหน้าส่วนราชการทุกคนให้คอยตักเตือนข้าราชการในบังคับบัญชาให้สนใจถือและกระทำตามรัฐนิยมฉบับที่ ๕ ให้เคร่งครัดที่สุดที่จะเป็นได้ เพื่อปฏิบัติเป็นผู้นำของราษฎร ถ้าข้า

ราชการผู้ใดยังปฏิบัติให้ครบถ้วนไม่ได้ ก็ต้องแต่งตั้งให้
เป็นที่พอใจผู้บังคับบัญชาว่าได้พยายามปฏิบัติอยู่แล้ว
รัฐนิยมฉบับนี้เป็นปัจจัยอันสำคัญที่ทำให้ชาวไทย
ตื่นจากภวังค์ หันมาใช้สินค้าไทยมากขึ้นซึ่งเป็นทาง
ชักจูงพี่น้องชาวไทยของเราให้มีความตั้งใจในอันที่จะ
ประกอบการพาณิชย์หรือกิจการค้ามากยิ่งขึ้น นับ
ว่าเป็นกุศโลบายส่งเสริมการพาณิชย์ที่ ดี ชุม คัมภีร์
ภาพอย่างยิ่ง

๔. ส่งเสริมการอุตสาหกรรมเหมืองแร่

ประเทศไทยนอกจากเป็นประเทศกสิกรรมแล้ว ยัง
เป็นประเทศที่มีแร่ โลหะธาตุไม่แพ้ประเทศใดๆ ใน โลก
แต่เป็นที่น่าเสียดายที่การทำเหมืองแร่ของประเทศไทย
เรายังตกอยู่ในมือของคนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ ที่เป็น
เช่นนี้เนื่องจากเอกชนคนไทยขาดทุนรอน และความรู้
ความชำนาญในการนี้ ความจริงรายได้จากการอุตสาหกรรม
เหมืองแร่นั้นเป็นรายได้ที่งดงามมาก ชาว

ไทยมีความปรารถนาจะเป็นเจ้าของอุตสาหกรรม
 เหมืองแร่มานานแล้ว แต่ติดขัดด้วยเรื่องทุนรอน
 และขาดความรู้ ความชำนาญดังกล่าวมาแล้วข้างต้น
 พุทธศักราช ๒๔๕๓ ได้ประจักษ์แก่รัฐบาลเป็นอย่างดี โดย
 ประการหนึ่งรัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญจึงมีนโยบาย
 ที่จะส่งเสริมและอบรมคนไทยให้เกิดความรู้ความ
 ชำนาญและความนิยมในการอุตสาหกรรมเหมืองแร่
 ซึ่งขณะนี้ได้ส่งนักเรียนไทยออกไปศึกษาวิชาการ
 เหมืองแร่ในต่างประเทศอยู่เสมอๆ เป็นที่หวังกัน
 ว่าถ้าหากเรามีนักศึกษาที่สำเร็จวิชาการเหมืองแร่มา
 เพียงพอแก่ความต้องการของชาติแล้ว รัฐบาลใน
 ระบอบรัฐธรรมนูญคงจะเริ่มดำเนินการตั้งบริษัทเหมือง
 แร่จำกัด ประกอบการอุตสาหกรรมเหมืองแร่เป็นคว
 อย่างแก่ประชาชนชาวไทย ดังที่เคยจัดทำมาแล้วใน
 อาชีพอื่น ๆ
 อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้รัฐบาลก็ได้เปิดหน่วยการ
 แร่หินแล้วที่ตำบลบึงดึก ถึงอำเภอทองผาภูมิ จังหวัด

กาญจนบุรี เพื่อให้ราษฎรทำการขุดแร่ทองแร่และ
 ขยายแร่ให้แก่หน่วยการแร่บิตอก ปราบปรามกิจการ
 ของหน่วยการแร่แห่ง^๕ เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับ
 ในเวดำนักรวมกรขุดแร่อยู่ราว ๒๐๐ คนเศษ กรรมกร
 เหล่านี้มีรายได้คนหนึ่งวันละ ๒ บาทถึง ๕ บาทซึ่งเป็น
 รายได้ทั้งามอยู่ ทั้งผู้ขุดแร่ก็มีต้องเสียเงินค่าธรรม
 เนียมแต่อย่างใด นอกจากนั้น หน่วยการแร่บิตอกยัง
 ได้จัดให้มีผู้ช่วยแพทย์ ไว้คอยพิทักษ์พยาบาลและจ่าย
 ยาให้แก่เจ้าหน้าที่และผู้ขุดแร่ เมื่อเวลาเจ็บไข้ได้ป่วย
 โดยไม่คิดมูลค่า กับจัดตั้งร้านเครื่องอุปโภคบริโภค
 ไว้ครบถ้วนอยู่ที่เหมือง เพื่อจำหน่ายแก่ผู้ขุดแร่ด้วย
 ราคาต่ำอีกด้วย และเนื่องจากกรรมกรเหมืองแร่
 แห่งนี้มีรายได้อย่างงาม รัฐบาลจึงได้ประกาศชักชวน
 ชาวไทยในจังหวัดต่าง ๆ ที่ยังไม่ม้ออาชีพเป็นหลักแหล่ง
 หรือมีรายได้น้อยให้หาโอกาสไปประกอบอาชีพใน
 การทำแร่ที่ตำบลบิตอกด้วย

นอกจากเปิดหน่วยการแรกที่ตำบลบึงดอกแก้ว รัฐบาลยังได้เปิดหน่วยการแรกที่เกาะพังนั้นและเกาะลุ่มย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และขณะนี้กำลังเตรียมจะขยายการอุตสาหกรรมแร่ไปทางจังหวัดภาคใต้อีก ๒ แห่ง โดยจะให้หนักไปในทางชุดแร่ดีบุกในการชุดร่อน และขายแร่ดีบุกในที่แห่งใหม่นี้ ทางกรมจะใช้คนไทย เป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามนโยบาย ของรัฐบาลที่จะส่งเสริมให้ชาวไทยมีอาชีพโดยทั่วถึง กัน

๕. ฟื้นฟูและส่งเสริมการอุตสาหกรรม

ประเภทต่าง ๆ

โดยที่การอุตสาหกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่งใน ทางเศรษฐกิจ รัฐบาลไทยในระบอบรัฐธรรมนูญ จึงมีนโยบายที่จะฟื้นฟูและส่งเสริมการอุตสาหกรรม ภายในประเทศ พร้อมทั้งอบรมให้ประชาชนชาวไทย มีความรู้ความชำนาญในทางนี้ด้วย

ในทาง^๕พื้นฟูการอุตสาหกรรมนั้น รัฐบาลในระบอบ
 รัฐธรรมนูญพิจารณาเห็นว่า ในสมัยโบราณประชา
 ชนชาวไทยเคยประกอบ^๕การอุตสาหกรรม^๕ทอผ้า^๕ขึ้นใช้
 เอง หาต้องซื้อผ้าต่างประเทศมาใช้ไม่ ครั้นต่อมาเมื่อ
 ชนชาติไทยได้ทำการติดต่อค้าขายกับชาวต่างประเทศ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวยุโรป อเมริกัน และญี่ปุ่น
 ชาวต่างประเทศที่กล่าว^๕นี้ได้^๕นำเอา^๕เครื่องมือ^๕เครื่อง
 หั่มต่าง ๆ ซึ่งผลิตหรือประดิษฐ์^๕ขึ้นด้วยกำลังเครื่อง
 จักรมาจำหน่ายยังประเทศเรา ประชาชนชาวไทย
 เห็นเครื่องมือ^๕หั่มซึ่งส่งมาจากต่างประเทศดวยงามและ
 ราคา^๕เยาว์ จึงพากัน^๕ซื้อ^๕ใช้ เมื่อ^๕นาน ๆ เข้าก็^๕รู้^๕ถึง^๕พิษ
 พอใจในการใช้ของต่างประเทศ เพราะเห็นว่าสะดวก
 ไม่ต้องเสียเวลา^๕มานั่ง^๕ปั่น^๕ฝ้าย กรอ^๕ด้าย และ^๕ทอ^๕ผ้า จึง
 พากัน^๕ทอด^๕ทิ้งการ^๕อุตสาหกรรม^๕ทอผ้า^๕ซึ่งเคยกระทำ^๕สืบ
 เนื่อง^๕กันมาแต่^๕เบื่อง^๕บรรพกาล^๕นั้น^๕เสีย หา^๕ได้^๕เฉย^๕ใจ
 ไม่ว่า การที่กระทำ^๕เช่นนั้น^๕ไม่^๕เป็น^๕มงคล^๕แก่^๕ชาติ^๕เลย
 เท่ากับช่วยกันทำลาย^๕ล้าง^๕การ^๕อุตสาหกรรม^๕ของ^๕ชาติ

โดยแท้ จะมีผู้ต่อต้านทำการทอผ้าให้ด้อยอยู่บ้าง ก็
แต่เฉพาะชาวไทยส่วนน้อยในชนบท เป็นบางหมู่บ้าน
บางตำบลบางอำเภอและบางจังหวัดเท่านั้น โดยเหตุ
นี้ จึงทำให้คนไทยในสมัยปัจจุบันทอผ้าไม่เป็น รัฐบาล
ในระบอบรัฐธรรมนูญรู้สึกมีความปริวิตกในเรื่องนี้
เป็นอย่างยิ่ง เห็นว่าหากไม่รีบจัดการฟื้นฟูและส่งเสริม
การอุตสาหกรรมทอผ้าขึ้นเป็นการด่วนแล้ว อีก
ไม่กี่ปีชาวไทยรุ่นใหม่ก็จะพากันทอดทิ้งไม่เหลียวแล
ถึงการอุตสาหกรรมการทอผ้า อันจะเป็นช่องทางให้
เงินรั่วไหลออกนอกประเทศมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นผล
ร้ายในทางเศรษฐกิจของชาติอย่างมหันต์ เพราะ
ฉะนั้นกระทรวงเศรษฐกิจจึงได้สั่งให้คณะกรรมการ
จังหวัดต่าง ๆ ซึ่งแจ้งแนะนำให้คนไทยหันมาทำการ
ฟื้นฟูการอุตสาหกรรมทอผ้าขึ้นอีก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ได้แนะนำส่งเสริมให้ทำการทอผ้าแบบกักะตุก
โดยกระทรวงเศรษฐกิจได้ร่วมมือกับคณะกรรมการ
จังหวัดทำการเปิดสถานที่อบรมการทอผ้าแบบกักะตุก

ขึ้นครั้งแรก ๘ จังหวัดก่อน คือ ที่จังหวัดเชียงใหม่
ลำพูน ลำปาง อุตร ดงคนคร อุดรธานี บัรรัมย์ ประจวบ
คีรีขันธ์ และนครราชสีมา ในจังหวัดเหล่านี้ได้เปิด
การอบรมขึ้นจังหวัดละ ๒ หน่วย หน่วยหนึ่งมีนักเรียน
ประมาณ ๔๐ คน และต่อมา ก็ได้จัดการเปิดการ
อบรมขึ้นตามจังหวัดต่างๆ อีก

เพื่อให้การนี้บรรลุผลโดยเร็วตามนโยบายของ
รัฐบาล คณะรัฐมนตรีจึงได้ประชุมปรึกษาดงมติ
ให้ตั้งกรรมการส่งเสริมการทอผ้าไทยขึ้นคณะหนึ่ง
มีนายพันเอก หลวงเดรั่วเรืองฤทธิ์เป็นประธานกรรมการ
ประกอบด้วยผู้ชำนาญการพิเศษอีกหลายนาย เพื่อ
ดำเนินการชักชวนแนะนำให้ชาวไทยใช้ผ้าไทย ส่ง
เสริมคุณภาพผ้าไทยให้เท่าเทียมผ้าต่างประเทศ หา
ตลาดจำหน่ายให้แพร่หลายและวางระดับราคาให้พอ
สมควร

ผลของการดำเนินงานปรากฏต่อมาว่า ทางกรม
ได้ทำการสำรวจจังหวัดที่จะพึงจัดให้มีการทอผ้าแบบ

กักเก็บแล้วส่งไปแล้ว ๔๐ จังหวัด และจังหวัดที่ได้
มีการทอผ้าแบบกักเก็บเป็นลักษณะเฉพาะในขณะนี้
มี ๑๖ จังหวัด

วิธีการส่งเสริมการทอผ้าแบบกักเก็บ ซึ่งคณะ
กรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการนั้น มีอาทิ แกะไขการ
ทอผ้าแบบกักเก็บให้เป็นระเบียบดีขึ้น เช่น จัดให้ทำ
เป็นหมวดหมู่เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการที่
จะต้องจัดซื้อเครื่องอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งพอจะใช้ร่วมกัน
ได้ และให้แยกทอผ้าต่างชนิดกัน เมื่อทอได้ผ้าโดย
ปริมาณพอสมควรแล้วก็จัดการส่งไปยังสถานร้านค้า
ของไทย มีร้านไทยอุตสาหกรรมเป็นต้น โดยใช้วิธี
ฝากขาย หรือขายขาด แล้วแต่กรณี ถ้าปรากฏว่า
หมวดทอผ้าใด ไม่มีทุนพอจะดำเนินการ คณะกรรม
การก็จะได้พิจารณาให้ยืมเงินไปใช้ทำทุนตามสมควร
นอกจากนี้ยังได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ออกไปทำการแนะนำ
ราษฎรในจังหวัด ที่เห็นว่าราษฎรยังขาดความรู้ใน
เรื่องการทอผ้าแบบนี้ อนึ่ง ถ้าผู้ทอผ้าแบบกักเก็บ

รายใดทำงานได้ผลดีเยี่ยม ทางเราก็จะได้จัดหาสิ่ง
ของให้เป็นรางวัลอีกด้วย

นับแต่รัฐบาลได้เริ่มทำการฟื้นฟูและส่งเสริมการ
ทอผ้าไทยมาไม่นานเท่าใด ก็ปรากฏว่ากิจการแผนก
นี้ได้เจริญก้าวหน้าเป็นลำดับมา ทั้งในทางผลิตและ
พาณิชย์กรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งภายหลังจากที่ได้
ประกาศรัฐนิยม ฉบับที่ ๕ เรื่องให้ชาวไทยพยายามใช้
เครื่องอุปโภคบริโภคที่มีกำเนิดหรือทำขึ้นในประเทศ
ไทยแล้ว ดินค้าผ้าไทยก็แพร่สะพัดไปทั่วตลาดภายใน
ประเทศ และพร้อมกันนั้นประชาชนไทยก็ช่วยกัน
ขายช่วยกันซื้อ จึงทำให้การอุตสาหกรรมทอผ้าไทย
เจริญขึ้นรวดเร็วอย่างผิดคาด สอดคล้องเจตนารมณ์ของ
รัฐบาลที่มุ่งหวังจะส่งเสริมการอาชีพประเภทนี้ และ
ให้ชาวไทยพยายามใช้ของไทย

อันว่าการอุตสาหกรรมนี้มีหลายอย่างหลายประ
เภท การอุตสาหกรรมบางอย่างเป็นงานใหญ่ต้องลง
ทุนมาก เอกชนคนไทยไม่ดำเนินการจะทำได้เนื่องจาก

ไม่มีทุนรอนเพียงพอ และขาดความรู้ความชำนาญใน
 การนั้น เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงได้ตั้งโรงงานอุตสาหกรรม
 บางอย่างขึ้นเสียเอง เพื่อเป็นตัวอย่างแก่ประชา
 ชนชาวไทย เช่น โรงงานทำน้ำตาล โรงงานฝ้าย
 โรงงานกระดาษ โรงงานถลุงไหมและโรงงานทอผ้า
 ไทยเป็นต้น นอกจากนี้ ยังกำลังเตรียมจะตั้งโรงทำ
 เครื่องถ้วยชามขึ้นที่เมืองเก่าสวรรคโลก และโรงงาน
 อุตสาหกรรมร่วมไทยขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ การที่รัฐ
 บาลจัดตั้ง โรงงานอุตสาหกรรมขึ้นนั้น นอกจากจะเป็น
 การช่วยให้เงินหมุนเวียนอยู่ในประเทศ และส่งเสริม
 อุตสาหกรรมไทยแล้ว ยังทำให้พี่น้องชาวไทยได้มี
 อาชีพเพิ่มขึ้นอีกด้วย

โดยที่ โรงงานอุตสาหกรรมเป็นงานใหญ่ จำเป็น
 ต้องใช้จ่ายเงินมาก ประกอบกับการเงินของประเทศจำ
 เป็นจะต้องนำไปใช้จ่ายบำรุงกิจการอื่นๆ อีกหลายทาง
 ระบบประมาณที่ได้ไว้ใช้จ่ายเฉพาะกิจการอุตสาหกรรม
 จึงมีไม่พอ แม้กระนั้น รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญ

ก็มีได้ต้นความพยายาม ได้พิจารณาหาหนทางที่จะให้
 กิจการอุตสาหกรรมของชาติรุดหน้าอยู่เสมอ ผลที่สุด
 จึงได้ประกาศพระราชบัญญัติจัดการกู้เงินในประเทศ
 เพื่อการอุตสาหกรรม พุทธศักราช ๒๔๘๑ จัดการ
 กู้เงินภายในประเทศเป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาทเพื่อนำมา
 ขยายและส่งเสริมการอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ให้
 มากชนิดขึ้น การกู้เงินรายนี้ได้รับความสนับสนุน
 จากประชาชนเป็นอย่างดี กิจการกำลังก้าวหน้าอยู่แล้ว
 หนึ่ง ยังได้ประกาศพระราชบัญญัติแก้ไข พุทธ
 ศักราช ๒๔๘๑ เพื่อบำรุงการทอเกลือให้เป็นไปตาม
 หลักวิทยาศาสตร์คุ้มครองผู้ทำเกลือในเรื่องราคา
 ควบคุมการจำหน่ายเกลือ และให้รางวัลแก่ผู้ที่ตั้ง
 เกลือหรือดินคั่วที่ใช้เกลือออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร
 อีกด้วย

ในเรื่องการส่งเสริมการอาชีพของชาวไทยนี้ กระทรวง
 ทรวงกรมการกับกระทรวงกลาโหมได้มีส่วนร่วมมือ
 กันอบรมบ่มนิสัยเยาวชนและยุวนาวิของชาติเป็นอย่างดี

ดี กล่าวคือ กระทรวงธรรมการได้ขยายอาชีพวะคึกษา
ให้แพร่หลายยิ่งขึ้น โดยจัดให้มีสถานคึกษาอาชีพ
ประเภทต่างๆ ให้เป็นปึกแผ่นแน่นหนาเหมาะสมแก่ท้อง
ที่ ตามลำดับความจำเป็น โดยหนักไปในทางปฏิบัติ
อาชีพวะคึกษาที่กระทรวงธรรมการได้จัดให้มีขึ้นนั้น คือ
การช่างฝีมือ ช่างไม้ ช่างปั้น ช่างจักสาน ช่างเหล็ก
ช่างทอผ้า ช่างทำรองเท้า ส่วนกระทรวงกลาโหมก็ให้
กรมยุทธนาทหารบกตั้งหน่วยอบรมยุทธนาอาชีพประเภท
ต่างๆ ขึ้น เช่นหมวดก่อสร้างและช่างไม้ หมวดตัด
และเย็บเสื้อผ้าและเย็บเครื่องหนัง หมวดช่างคิดปาดๆ

๖. การส่งเสริมโดยทางอ้อม

นอกจากได้อบรมส่งเสริมให้ชาวไทยมีนิสัยและ
สมรรถภาพในการอาชีพประเภทต่างๆ ดังกล่าวมา
แล้วเบื้องต้น รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญยังได้
ส่งเสริมโดยทางอ้อมอีก กล่าวคือ

๓. กระทรวงมหาดไทยได้ให้กรมราชทัณฑ์อบรม
วิชาชีพแก่ผู้ต้องโทษและจัดตั้งทัณฑนิคมสำหรับผู้

ต้องโทษที่ประพฤติกด^๕ เพื่อปลุกฝังการอาชีพอัน
จะเป็นผลในทางป้องกันการทำคามผิด และเป็น
ทางสงเคราะห์ผู้พ้นโทษให้ไปประกอบอาชีพเป็นพล
เมืองดีได้ต่อไปตามสมควร

ข. ได้ขอให้คณะสงฆ์ตั้งความมุ่งหมายของการ
เทศนาสั่งสอนประชาชน ให้หนักไปในทางที่จะให้เกิด
ความเพียรก่อร่างสร้างตนและพึ่งตนเอง ให้มีความ
ขยันขันแข็งในการงาน ขจัดความเกียจคร้าน ประกอบ
สัมมาชีพโดยไม่นิยมในการนอนสบาย หรือในความ
สุขดามผลที่ได้มาโดยไม่ต้องทำงาน รวมความว่า
รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนุญขอความร่วมมือของ
คณะสงฆ์ ในอันที่จะปลุกฝังนิสัยดีของเมืองของเราให้
เป็นคนร้กงานและขยันขันแข็ง ประกอบกิจในทางที่
ชอบ ไม่เกือกกงาน ซึ่งทางคณะสงฆ์ ก็เต็มใจรับ
ปฏิบัติตามคำขอร้องของรัฐบาล และได้ดำเนินการ
เทศนาสั่งสอนประชาชนไปในแหว่นแล้ว

ค. ได้ประกาศรัฐนิยมฉบับที่ ๗ ชักชวนให้ประ-

ชาชนชาวไทยร่วมกันสร้างชาติเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๒ ความสำคัญมีดังต่อไปนี้

“ชาวไทยทุกคนต้องร่วมกันสร้างชาติ โดยทุกคนซึ่งมีกำลังกายดีต้องทำงานประกอบอาชีพเป็นหลักแหล่ง ผู้ไม่ประกอบอาชีพเป็นหลักฐานนับว่าเป็นผู้ไม่ช่วยชาติ และไม่ควรได้รับความนับถือของชาวไทยทั่วไป” ดังนี้

ตามที่บรรยายมาแล้วนี้ ย่อมเห็นได้ว่า รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญได้ทำการส่งเสริมการอาชีพของพี่น้องชาวไทยทุก ๆ วิถีทาง สอดคล้องคำแถลงนโยบายของคณะรัฐบาลซึ่งได้รับความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ย่อมแสดงให้เห็นประจักษ์แล้วว่า รัฐบาลในระบอบรัฐธรรมนูญเป็นรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชน และบริหารราชการแผ่นดินด้วยความมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนชาวไทยได้รับความสุขสมบูรณ์อย่างแท้จริง

จะเห็นได้ว่า ๒ ปีที่ผ่านมานี้ รัฐบาลได้

中華民國三十八年
五月

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
จันทบุรี

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

CHICAGO, ILL.

1911

พิมพ์ที่โรงพิมพ์บำรุงนุฏลกิจ ถนนบำรุงเมือง พระนคร

นรชกาบ เขียนตลาด ผู้พิมพ์โฆษณา

วันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

